

MINUTENBLAD

VERENIGING INDISCHE
NEDERLANDERS v/h INDO-
EUROPEES VERBOND!

DOSSIER No. OD 1251

NAAM: ~~Indo Europees Verbond~~

1 aangelegd op verzoek van B
acd-4.14.10.48.GH

2 *Med. Ver. de naam van dit OD te wijzen in: "Vereniging
In de Indië Nederlanders van het Indo Europees
Verbond"*

*C.A.W.I
3/4*

3. naam gewijzigd, o.g.v. C.A.W.I ACD IV 982 4/4-52

4 *Gegen C.A.W.I 2-10-53*

5 Voor zover van de geagendeerde stukken (in dit OD geborgen) het schutblad
aanwezig was dit bijgevoegd. maart '70.

6.61
69 122.3

6.61
23 JUNI 1952
ACD/142525
142655
Schutblad in
verwachting

RAPPORT VAN KB

AAN CAW I

No.: 5403

Betr.: "VERENIGING INDISCHE NEDERLANDERS".

Typ.D.

Met verwijzing naar dezerzijds rapport No.: 5052 d.d. 13-5-52 heeft een betrouwbare medewerker een onderhoud gehad met de voorzitter van de V.I.N. te Zeist, waarvan hieronder het verslag volgt.

26 Mei 1952 contact opgenomen met HAMMING (Zeist) inzake actie van de V.I.N.. HAMMING deelde mede, dat deze vereniging bezig was, zowel in Zeist, als in Utrecht dood te gaan. Hij zelf stond voor zijn examens (hetgeen hem niet meeviel, vond hij) en had dus weinig tijd voor andere beslommeringen, doch zodra e.e.a. achter de rug was, dan zou hij zijn activiteit weer eens in die richting gaan ontploien en wel zeer speciaal voor de S.N.G.V.N., want deze had zijn hart gestolen. Hij zou alle activiteit er op richten, om deze Regering eruit te smijten en "met een vaart ook", vond hij. Met die controleur B.B.van N.G., v. ANDEL was hij ook nog niet klaar, net zo min als met die Zeister Courant. Hij verwachtte voorts een grote activiteit van de Nederlandse Communistische partij inzake de a.s. verkiezingen.

HAMMING was tot die conclusie gekomen, omdat hij allerlei arbeiders gesproken had en hen naar hun problemen gevraagd had. Veel klachten waren o.a. geuit over het in allerlei baantjes helpen van gewezen N.S.B.-ers. Die werden maar al te dikwijls in betere baantjes gezet, terwijl mensen met betere papieren met een hondenbaantje werden afgescheept. Dit zette veel kwaad bloed, vond HAMMING.

KB, 21 Juni 1952

VRIJ VOOR ACTIE

RAPPORT VAN KB

AAN CAW I

No.: 5052

Betr.: "VERENIGING INDISCHE NEDERLANDERS."

Typ.D.

6.67	6.67
27 12.3	105.11
13 MEI 1952	
ACD/138866	

Schuffblad is verwijderd

Een betrouwbare medewerker diende het navolgende rapport in.

Op 25 April 1952 werd te Utrecht in Hotel "Noord Brabant" een vergadering van de V.I.N. ("Vereniging Indische Nederlanders") gehouden, waarvoor nogal wat belangstelling bestond.

Er werd reclame gemaakt onder de ex-I.E.V.ers, om zich wederom in een soortgelijke vereniging in Nederland, de V.I.N., aaneen te sluiten, om bij de a.s. verkiezingen deze Ned. Regering een tegenwicht te geven.

De P.v.d.A. en de K.V.P. werden ter vergadering door een zekere mijn-

-/ heer J.W.MENTEL afgekraakt.

Wat de A.R. en de andere partijen betref, zou de V.I.N. haar leden nog wel waarschuwen, op wie zij hun stem moesten uitbrengen.

-/ De Kolonisatie Nieuw Guinea kwam ter sprake, waarbij een Heer ALLAN een korte causerie hield.

Meer dan 75 % gaf zich als lid van de V.I.N. op.

-/ Op 30 April 1952 werd J.F.HAMMING, wonende Gijsbrecht van Amstellaan 31 te Zeist, tot voorzitter van de V.I.N. te Zeist benoemd.

KB, 13 Mei 1952

VRIJ VOOR ACTIE

SPECIALE INSTRUCTIES AAN AOD
(plaats de definitieve opbrengst invullen)
A F G E D K A N

00 1323/25 AB 1251

1251
W. P. P.

Afd./Sect. 2 W 5 Dat. 2/11 Per. L
Achtervolgers aan: e

W

Overname 15/11/11

Inbreng aandelen AOD IV

Verantw voor } e H. AOD, namens deze
Aan afdoening } Dat: 4/11/11

ACD/ Dat. Parc.

Rd Sectie B E H A N D E L I N G Afd./Parc Dat.

000 A 1/5

1/3 W. P. P. Goni KB 1111
13-05-55

1/3

1/4 W. P. P. Na afbreng 10/11/55

1/4 W. P. P. aanbreng bijg. 11/11/55

1 Biglars gelukt R.P. 10/11-55

De 11-02-52
VERTROUWELIJK

Verbinding: No.12

29 Februari 1952.

Doss.13/368B-8.

(Onderwerp: Orgaan V.I.N.)

Bijlage: één orgaan.

Hierbij wordt U toegezonden het orgaan "V.I.N."
(Vereniging Indische Nederlanders) no.8 van 15 Februari
1952.

Speciaal moge ik Uw aandacht vragen voor bladz.8
betreffende "Bureau voor de Emigratie van gerepatrieer-
den uit Indonesië, "E.E.G.I." met de daarbij aangesloten
organisatie. (einde)

b.61. 08.14
01.05 09.11-09.1
- 3 MRT 1952
ACD/1323/3

SPECIALE INSTRUCTIES AAN ACD,
(Slechts bij definitieve opberging in te vullen).

~~ONAFGEDAAN~~

COV: 249.023

Ob 1251

10/1251

Afd./Sect. *WV*

Dat. *4/8*

Par. *L*

Interne aanwijzingen ACD.

G

ACD.

Dat.:

Par.:

Acc/kant 4/12/51

Aantekeningen (Nummeren s.v.p.):

14/12/51
~~*CAW*~~ *10/2/51*

10/2/51

K/B VII 4/6

Genie K.B. VII
18-3-52

8/2 ~~*CAW*~~ *4/8/51* *Genie besering aan tevens acc/kant 4/12/51*

acc

Gen B *voor besering bij en setom acc/kant 8/2/51*

1 Bijlage gelicht. PeB 24/46 52 A

VERTROUWELIJK

Verbinding: No.12

7 December 1951.

Doss.13/368B-7.

Onderwerp: Toezending Orgaan V.I.N. *9/B*

Datum ontvangst bericht: 28 November 1951.

Bijlage: één.

Hierbij wordt toegezonden het Orgaan van de Vereniging van Indische Nederlanders van 15 November 1951, 1e jaargang no.5. Naar de inhoud van genoemd Orgaan moge korthedshalve worden verwezen. (einde)

De Heer

W

6.61 06.293

<i>07.23</i>
11 DEC. 1951
ACD/124983

SPECIALE INSTRUCTIES AAN ACD,
(Slechts bij definitieve opberging in te vullen).

~~ONAFGEDAAN~~

CO 119/10

0.5.1351

[Handwritten mark]

[Handwritten initials] 1257

Afd./Sect.

[Handwritten: CME]

Dat.:

[Handwritten: 10/12]

Par.:

[Handwritten initials]

Interne aanwijzingen ACD.

[Handwritten initials]

ACD.

Dat.:

Par.:

[Handwritten: 29/10/13]

Aantekeningen (Nummeren s.v.p.):

[Handwritten: 28/10/13] *[Handwritten: CME]* *[Handwritten: 27/10/13]*

[Handwritten: He 1-10-13]

[Handwritten: 2/10/13]

[Handwritten: JCH] *[Handwritten: 14 nov. 13]*

[Handwritten: resolutie AW. van afdeling] *[Handwritten: 16/11/13]* *[Handwritten: 9/10]*

[Handwritten: ACD]

C I R C U L A I R E

Mededeling voor in Indonesië geboren Nederlanders

Het Hoofdbestuur van het I.E.V. (Indo-Eenheids Verbond) in Indonesië acht het zijn sociale plicht het volgende onder de aandacht van de betrokkenen te brengen.

- a. In Indonesië geboren Nederlanders, die thans in Nederland verblijven, doch die vroeger of later naar Indonesië wensen terug te keren om zich blijvend aldaar te vestigen, kunnen zulks ten uitvoer brengen door vóór of uiterlijk op 27 December a.s. het Indonesisch Staatsburgerschap aan te vragen, hetgeen moet geschieden in persoon ten kantore van het Hoge Commissariaat der Republiek Indonesia, Afd. Juridische Zaken, van Beverninckstraat 134 te 's-Gravenhage. Ook bij Nederlandse instanties kan een dergelijke optie-verklaring worden afgelegd en wel bij de griffie van de rechtbank. Het is dus niet nodig naar Den Haag te komen.
- b. Degenen, die langs deze weg het Indonesisch Staatsburgerschap verkregen hebben, doch financieel niet in staat zijn de passage naar Indonesië te bekostigen, kunnen zich voor een regeling om hulp wenden tot het Hoge Commissariaat voor Indonesia te 's-Gravenhage, van Beverninckstraat 134.
- c. Na 27 December a.s. zal het onder a. vermelde niet meer mogelijk zijn. Na genoemde datum kan het Indonesische Staatsburgerschap slechts langs een moeilijke en kostbare weg verkregen worden en dit is in de eerste plaats alleen mogelijk voor hen, die in Indonesia verblijven. Hierbij dient bedacht, dat het aanvaarden van een andere nationaliteit steeds betekent een gunst van het betrokken land.
- d. Voor verdere inlichtingen, zoals omtrent uitbetaling van pensioenen e.d. kunnen betrokkenen zich te allen tijde wenden tot het Kantoor van het Hoge Commissariaat voornoemd.

P.S.

WIJ VERZOEKEN U BELEEFD DEZE CIRCULAIRE NA LEZING TE WILLEN DOORGEVEN AAN UW VRIENDEN EN KENNISEN, VOOR ZOVER ZIJ NAAR UW MENING DAARVOOR BELANGSTELLING ZOULDEN KUNNEN HEBBEN.

De Gedelegeerde van het I.E.V.
van Boetzelaerlaan 135
's-Gravenhage.

SPECIALE INSTRUCTIES AAN ACD,
(Slechts bij definitieve opberging in te vullen).

CO 110163 00 1251

~~ONAFGEDAAN~~

~~in OD 1251~~

8

Afd./Sect.: CAW Dat.: 17/10-51 Par.: L

Interne aanwijzingen ACD.

~~W~~ ACD. Dat.: Par.: 18/11/51

Aantekeningen (Nummeren s.v.p.):

1 CAW

2 Pa B

gaarne het artikel in de N.H. uit van 8-9-51
hertij voren. CAW II 19/1-51

3 ~~CAW II~~

~~ACD~~

RAPPORT VAN KB

Voor CAW I

No. 3094

Betr.: ARTIKEL VAN DR.M.H. VAN LAWICK VAN PABST

Aangeboden een door de Heer VAN LAWICK VAN PABST
opgemaakt artikel i/z de Indo-Europeanen, hetwelk door hem in
afschrift werd aangeboden aan de H.C.

KB, 17 September 1951.

1 bijlage.

6.6. 06.322
22.71

17 SEP. 1951

118.03

's-Gravenhage, 9 September 1951.

De indo-Europeanen.

Het artikel van de Heer C.P. Burghardt: "De Indo-Europeanen" in de Nieuwe Haagsche Courant van 8 September j.l. onder de rubriek "Maar wij denken er zó over" is alweder een voorbeeld van onjuiste voorlichting.

Van regeringszijde is nooit getracht geworden de Indo-Europeanen naar Frans-Caledonië of Australisch Nieuw Guinea te doen emigreren. Ook de veronderstelling, dat deze groep beter doet in Indonesië te blijven en het Indonesisch Staatsburgerschap te aanvaarden, emaneert niet van de Nederlandse Regering. Voor dit laatste verwijs ik naar het bijzondere nummer van het "Tijdschrift voor Maatschappelijk Werk", waarin artikelen staan over "De repatriëring uit Indonesië". De aanmoediging om naar Frans Caledonië te gaan, waarover een paar weken geleden in de dagbladen is geschreven, is zeer waarschijnlijk afkomstig uit Indonesië. Vóór de 2e wereldoorlog werden geregeld Indonesiërs geworden voor Frans-Caledonië. Na de oorlog is de lust om naar Caledonië te gaan bij de Indonesiërs niet groot. Men heeft daar werkkrachten nodig, en mij is bekend, dat ronselaars in Indonesië geprobeerd hebben Indo-Europeanen daarheen te krijgen. Bij nader onderzoek -door het I.E.V. verricht- bleken de voorwaarden dermate ongunstig, dat het I.E.V. tegen deze werving heeft gewaarschuwd. De ronselaars proberen het nu waarschijnlijk in Nederland, en de Regering krijgt er de schuld van. De werver verdient er een behoorlijke duit aan. Dat de Indo-Europeanen in Indonesië nu geen "living" kan vinden, is beslist onjuist. Iedereen die werken wil -ook de Indo-Europeanen- kan in Indonesië een betere living hebben dan momenteel hier in Nederland. Is het de Heer Burghardt bekend, hoeveel armlastige en steuntrekkende Indo-Europeanen hier in Nederland verblijven? Als hij deze cijfers hoort, dan zullen zijn haren ten berge rijzen. De boten naar Indonesië zijn steeds volgeboekt, maar door Nederlanders, en niet door Indo-Europeanen.

Dat de Indo-Europeanen tot de meest gehate groep behoren, is eveneens onjuist. Evenmin is het juist, dat hij door de Indonesiërs van zijn plaats wordt weggedrukt. Hij verlaat vrijwillig zijn post en de ongevalle plaats wordt ingenomen door een Indonesiër. De voorlichting, welke in Indonesië van Nederlandse zijde gegeven wordt, deugt eveneens niet.

Maar men laat zich opjatten door het "Hup Holland", alsof Nederland het beloofde paradijs voor hen is. En een groot aantal hunner die hier nu enige tijd verblijven, worden hoe langer hoe meer gedisillusionneerd en verlangen terug naar hun geboorteland.

De "kleine luiden" worden door het I.E.V. zeker niet op een dwaalspoor gebracht. Het I.E.V. wil goede en juiste voorlichting geven, zowel aan de Indo-Europeanen als aan de Nederlanders en de Nederlandse Regering. Zeer recent heb ik een communiqué aan het A.N.P. verstrekt, ter plaatsing in de dagbladen. Het communiqué bevatte een belangrijke en eerlijke voorlichting voor de Indo-Europeanen. Op een enkele uitzondering na hebben de Nederlandse dagbladen dit communiqué genegeerd. Hieruit valt slechts de conclusie te trekken, dat de dagbladpers bang is deze voorlichting te geven, of wel dat het lot van de Indo-Europeanen haar niet interesseert.

Evenmin brengt Nieuw-Guinea in de eerstvolgende twintig jaren een oplossing voor het Indo-probleem, ook wanneer Nieuw-Guinea onder Nederlandse souvereiniteit blijft.

Zolang de Indo-Europeaan aan overwaardering van zichzelf lijdt,
zal hij zich nergens kunnen aanpassen en handhaven. Hier niet, in Nieuw
Guinea niet en ook niet in Indonesië.

Dr.H.M.van Lawick van Pabst
Gedelegeerde in Nederland van het I.E.V.

ONAFGEDAAN

CO 118.125 ✓

120402 ✓

y PD 1251

ok
1251
in stuk

Afd./Sect.: 11/115

Dat.: 10/12

Par.: [initials]

Interne aanwijzingen ACD.

ACD. 4c

Dat.: 22/12/51

Par.: gm

19 11

Aantekeningen (Nummeren s.v.p.):

1 ~~CAW~~ 18/12

118.162

2 GPC. t/k. propaganda voor het Indon. Staatsburgerchap, uitgaande van het G. & V. Mover zal gaarne een afschrift ontvangen. - CAWI 19/12.51.

3 k. a. gel. 12/10 7. k.

Gez. 21/12

4 per. N. B. V. D

Genie HC, 1001 HC 1251. en ...
van den ... bericht, dat ... met ... en ...
21/12

CAW2

5 CAWI. Hier m.a.v. de vragen van HC, mijn bijvoegd rapport CAWI 27/12.51. HC t/k. hier bijgevoegd rapport van CAWI 20/12/51.

6 ~~CAW~~ per HC 20/12/51 t/k. ambel CAWI 21/12 23/12

R A P P O R T

AAN: CAW/I
VAN: CAW/II

*HC dkk
C HWI
1/10*

NO 4C
DAT: 22/10/51
PAR: *gm*

6.61 - 6.62
12 OCT 1951
ACD/120402

Naar aanleiding van de vragen van HC d.d. 21/9 op het schutblad van CO.118125 moge het volgende dienen.

Het oude "Indo-Europees Verbond" (I.E.V.) in Indonesië, vóór de oorlog jarenlang geleid door de bekende voorvechter voor de belangen van de Indo-Europeaan, de Hoogh, kwam via de soevereiniteitsoverdracht in moeilijk vaarwater. De grote vraag waarvoor deze organisatie zich gesteld zag, was, of de Indo-Europeaan zich moest oriënteren op Indonesië en als min of meer logische consequentie daarvan het Indohesisch Staatsburgerschap moest aannemen, dan wel of hij zich moest richten op Nederland.

sh
Gedegenen die eerstgenoemde koers willen volgen zijn in Indonesië verenigd in enige organisaties waarvan genoemd mogen worden de "Indo Nationale Partij" van P.Snel en het "Indo Eenheids Verbond" (I.E.V.). Dit nieuwe I.E.V. is in de plaats gekomen van het hierboven genoemde "Indo Europees Verbond". Gedelegeerde van het nieuwe I.E.V. in Nederland is Dr M.H. van LAWICK van PABST. Deze is gyneacoloog en heeft in Indië gewerkt. Hij is Indo-Europeaan en was lid van het (oude) "Indo Europees Verbond". Hij werd mij beschreven als een zeer verbitterd man die jegens de Nederlandse regering een wrok heeft aangezien hij deze aansprakelijk stelt voor het feit, dat hij nimmer enige vergoeding heeft ontvangen voor de door hem gedurende de oorlog geleden verliezen. Hij zou o.a. zijn gehele instrumentarium bij het uitbreken van de oorlog ter beschikking hebben gesteld maar daar nooit meer iets van hebben teruggekregen.

H. G. L.
Tenslotte kan nog worden vermeld, dat onder oud-leden van het vroegere "Indo-Europees Verbond" die in Nederland vertoeven en die er niets voor voelen om zich op Indonesië te oriënteren en derhalve ook niets moeten hebben van het Warga Negara-schap, kortgeleden een vereniging is opgericht, "Vereniging van Indische Nederlanders" (V.I.N.) genaamd.

CAW/II, 25-9-1951.

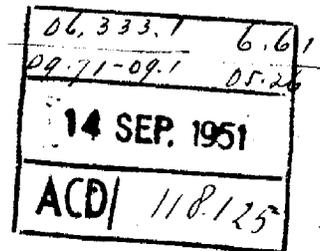
1/10

RAPPORT VAN KB

VOOR CAWI

No. 3084

Betr. AANVRAGEN WARGA NEGARISCHAP IN NEDERLAND.

Aangeboden een circulaire van het I.E.V.
Medegedeeld kan worden, dat het aantal aanvragen
in Nederland om Warga Negara te worden wel is toe-
genomen, doch dat het totaal nog betrekkelijk gering
is.

De laatste opgave behelst 90 namen, waar onder
nog niet begrepen de namen van personen, die zich bij
de Arrondissements Rechtbanken voor het Warga Negara-
schap hebben opgegeven.

KB, 13 sept. 1951
Bijlagen: 3.

's-Gravenhage, 28 Augustus 1951.
van Boetzelaerlaan 125

Aan de Beheerders van de Opvangcen-
tra en Contract-hotels en -pensions
voor uit Indonesië gerepatrieerden.

L.S.,

Ik heb de eer U hierbij enkele exemplaren van een circulaire toe te zenden, met het verzoek deze in Uw hotel (pension) op een dusdanige plaats te willen ophangen (leggen), opdat de gerepatrieerden goede nota kunnen nemen van de inhoud van deze circulaire, welke mogelijk voor hun van belang kan zijn.

U bij voorbaat dankend voor de te nemen moeite,

hoogachtend,
Dr. M.H. van Lawick van Pabst,
gedelegeerde van het I.E.V.
in Nederland.

C I R C U L A I R E

Mededeling voor in Indonesië geboren Nederlanders

Het Hoofdbestuur van het I.E.V. (Indo-Eenheids Verbond) in Indonesië acht het zijn sociale plicht het volgende onder de aandacht van de betrokkenen te brengen.

- a. In Indonesië geboren Nederlanders, die thans in Nederland verblijven, doch die vroeger of later naar Indonesië wensen terug te keren om zich blijvend aldaar te vestigen, kunnen zulks ten uitvoer brengen door vóór of uiterlijk op 27 December a.s. het Indonesisch Staatsburgerschap aan te vragen, hetgeen moet geschieden in persoon ten kantore van het Hoge Commissariaat der Republiek Indonesia, Afd. Juridische Zaken, van Beverninckstraat 134 te 's-Gravenhage. Ook bij Nederlandse instanties kan een dergelijke optie-verklaring worden afgelegd en wel bij de griffie van de rechtbank. Het is dus niet nodig naar Den Haag te komen.
- b. Degenen, die langs deze weg het Indonesisch Staatsburgerschap verkregen hebben, doch financieel niet in staat zijn de passage naar Indonesië te bekostigen, kunnen zich voor een regeling om hulp wenden tot het Hoge Commissariaat voor Indonesia te 's-Gravenhage, van Beverninckstraat 134.
- c. Na 27 December a.s. zal het onder a. vermelde niet meer mogelijk zijn. Na genoemde datum kan het Indonesische Staatsburgerschap slechts langs een moeilijke en kostbare weg verkregen worden en dit is in de eerste plaats alleen mogelijk voor hen, die in Indonesia verblijven. Hierbij dient bedacht, dat het aanvaarden van een andere nationaliteit steeds betekent een gunst van het betrokken land.
- d. Voor verdere inlichtingen, zoals omtrent uitbetaling van pensioenen e.d. kunnen betrokkenen zich te allen tijde wenden tot het Kantoor van het Hoge Commissariaat voornoemd.

P.S.

WIJ VERZOEKEN U BELEEFD DEZE CIRCULAIRE NA LEZING TE WILLEN DOORGEVEN AAN UW VRIENDEN EN KENNISEN, VOOR ZOVER ZIJ NAAR UW MENING DAARVOOR BELANGSTELLING ZOULDEN KUNNEN HEBBEN.

De Gedelegeerde van het I.E.V.
van Boetzelaerlaan 135
's-Gravenhage.

30 Augustus 1951.

De NOOD der GEREPATRIEERDEN.

In verband met de moeilijke omstandigheden, waarin verscheidene met Indonesië nauw verbonden gerepatrieerden hier te lande zijn komen te verkeren, zoals ook herhaaldelijk in de pers is signaleerd, heeft -naar wij vernemen- het Hoofdbestuur van het I.E.V. (Indo-Eenheids Verbond) in Indonesië zich gedrongen gevoeld deze groep te herinneren aan de mogelijkheid, die nog altijd bestaat om naar het land van herkomst terug te keren en zich aldaar blijvend te vestigen als Warga-negara.

Dit te doen acht het genoemde Hoofdbestuur niets meer dan zijn sociale plicht, hierop nog eens de aandacht te vestigen.

Te dien einde heeft het Hoofdbestuur een aantal circulaires verspreid onder de bewoners van de nog bestaande woonoorden van gerepatrieerden, zomede onder een aantal particuliere adressen van gerepatrieerden in Nederland.

Hierin wordt er aan herinnerd, dat tot uiterlijk 27 December 1951 voor hen, die zulks wensen, de gelegenheid bestaat om het Indonesisch Staatsburgerschap aan te vragen, hetgeen kan geschieden schriftelijk of persoonlijk ten kantore van het Hoge Commissariaat van de Republiek Indonesia te 's-Gravenhage, Afd. Juridische Zaken, Van Beverningkstraat 134.

Ook bij Nederlandse instanties kan een dergelijke optie-verklaring worden afgelegd en wel bij de griffie van de arrondissementsrechtbank ter plaatse.

Na 27 December a.s. zal verwerving van het Indonesisch Staatsburgerschap niet eenvoudig zijn. Dit wordt dan een lange en kostbare procedure. Voor vele Indo-Europeanen zullen deze kosten dan te hoog blijken te zijn.

Voor hen, die gelijk hierboven vermeld, het Indonesisch Staatsburgerschap verkregen, zullen hebben, bestaat gelegenheid naar Indonesië terug te keren, ook wanneer zij wegens financiële omstandigheden niet in staat zouden zijn de passage zelf te bekostigen.

Voor het treffen van een regeling behoren zij zich te wenden tot de Afd. Juridische Zaken voor het Hoge Commissariaat voor Indonesië, die de zaak alsdan zal opnemen met de Afd. Sociale Zaken.

Gewezen ambtenaren kunnen, voor zover hiertoe behoefte bestaat, herplaatst worden bij hun oude tak van dienst, ongeacht hun leeftijd, Volgens ingewonnen informatie is het Hoge Commissariaat voor Indonesië bereid hiertoe zijn volle medewerking te verlenen.

Blijkens de Memorie van Antwoord (Eerste Kamer) zal binnenkort de Staten-Generaal een wetsontwerp tot wijziging van de Garantiewet bereiken, hetwelk speciaal op de belangen van de Indo gericht is. Indien dit wetsontwerp door de Staten-Generaal wordt aangenomen en -in overeenstemming met de Republiek Indonesia- personen ook in Indonesië onder de Garantiewet zullen vallen, zal zeer zeker een der angstfactoren wegvallen.

Ten slotte meent het Hoofdbestuur van het I.E.V. er van overtuigd

te zijn, dat voor een groot deel van hen, die thans onder zo moeilijke omstandigheden in Nederland moeten leven, de kansen om zich een maatschappelijke werkkring te verwerven, op den duur in Indonesië gunstiger liggen dan in Nederland.

De Indo-Europeanen

Van regeringszijde dacht men de Indo-Europeanen, de kleine luyden, een toekomst te geven in Frans Caledonië of in Australisch Nieuw Guinea. Deze door de regering als armlastig gekwalificeerde groep is vreemdeling in beide landen en zal zich daar niet thuis gevoelen. Voorts is de veronderstelling, dat die groep beter doet in Indonesië te blijven en het Indonesisch burgerschap te aanvaarden, omdat zij daar beter en gemakkelijker een „living” kan scheppen, onjuist. Dit kon men zeker krijgen in het voormalige

Nederlandsch-Indië, maar niet in het tegenwoordige Indonesia. Bovendien moet men beseffen, dat de Indo-Europeaan tot de meest gehate groep behoort en wel om het feit, dat zij nimmer met de Jappen en Indonesiërs wilde samenwerken om de Hollanders er uit te gooien. Hoe dichter men de datum van 27 December nadert, hoe meer het tot hen doordringt, dat zij in nog groter moeilijkheden zullen geraken, wanneer zij achterblijven als een onbeschermd groep. Deze kleine luyden worden met mooie voorspiegelingen door de verschillende verenigingen op een dwaalspoor gebracht. Het I.E.V. stelde hen voor „beter warga negara te worden”, maar andere verenigingen zeggen op haar beurt „Nederlander blijven”. In deze tijdsomwenteling zijn die kleine luyden voor beide nationaliteiten er siecht aan toe, aangezien zij ook als warga negara door de inheemsen weggedrukt zullen worden en als Nederlander in Nederland koel worden ontvangen.

De regering zou beter doen hen naar Nederlands Nieuw Guinea, een deel van het voormalige Nederlandsch-Indië, te doen evacueren, om dit land spoedig tot ontwikkeling te brengen.

Daar staan zij niet tegenover een vreemd volk als in de beide door de regering bedoelde gebieden. Van selectie behoeft men niet te spreken. Vroeger trokken de in Indië geboren en getogen Indische Nederlanders door geheel Ned.-Indië zonder een verklaring van de medische dienst.

De heren Ariks en Jouwe zullen hen met open armen ontvangen, mits zij één volk willen vormen met de Papoea's en er geen koloniale ideeën op na zullen houden. Velen zijn hiertoe bereid, in tegenstelling met de beter gesitueerde Indische Nederlanders. Voor Nieuw-Guinea zouden ze een snelle bevolkingsaanwas betekenen en zij zullen daar in de toekomst de kern vormen van de arbeiders- en landbouwersgroep. Door het overbrengen van de Indo-Europeanen naar Nieuw-Guinea komen ook de echtgenoten, dochters en jongens mee. De heer Van Waardenburg, gouverneur van Ned. Nieuw-Guinea, zal dan niet meer behoeven te zeggen, dat het aantal vrouwen niet voldoende is.

C. P. BURGHARDT,
Hugo de Grootstraat 32.

St. H. Cat.

8-9-57

Van Haag.

VERTROUWELIJK

Verbinding: No.12

27 Juli 1951.

Doss.13/368^B-6.

Onderwerp: Naamswijziging I.E.V.

Datum ontvangst bericht: 17 Juli 1951

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

6.61
28 JULI 1951
ACD 114935

Hierbij wordt medegedeeld, dat van een betrouwbaar persoon het volgende werd vernomen:

Het "Indo Europees Verbond" (I.E.V.), afdeling Nederland, heeft zich afgescheiden van het I.E.V. in Indonesië. De vereniging in Indonesië heeft een Indonesische naam aangenomen en door de gewijzigde omstandigheden in Indonesië haar statuten gewijzigd in die zin, dat zij thans het Indonesische staatsburgerschap voor Indo-Europeanen voorstaat. Waar de Nederlandse afdeling tegen dit standpunt is, heeft zij zich afgescheiden en wijzigde haar naam van I.E.V. in V.I.N. (Vereniging Indische Nederlanders).

V.I.N. heeft als onderafdeling het V.I.N.-Jongeren Verbond, omvattende ongeveer 250 jongere Indische Nederlanders. (einde) ✓

**„Vereniging van Indische
HBLB Nederlanders” 16-4-51**

De afdeling Nederland van het Indo-Europees Verbond heeft tijdens een Zaterdag gehouden algemene vergadering besloten tot de oprichting van een zelfstandige „Vereniging van Indische Nederlanders”. De nieuwe vereniging zal nagenoeg dezelfde doeleeningen als het I.E.V. hebben. De omvorming is geschied om tactische redenen, nadat op een congres in Soerabaja was besloten het in Indonesië bestaande I.E.V. op basis van het Indonesiërschap te plaatsen.

14-4-51

Handwritten notes:
Ald.
16-4-51
C. W. H. W. 14

09 1251

INDO-EUROPEESCH VERBOND

Bij besluit van de Nederlandsch-Indische Regeering van
27 October 1919 No. 27 juncto 29 April 1925 No. 20
(Ind. Stbl. 1919 No. 683 resp. 1925 No. 200) als rechts-
persoon erkend.

AFDEELING „NEDERLAND”

TE 'S-GRAVENHAGE

~~H. P. A. P. Pers. Bull.~~
~~Ston. dit h. 3.~~
~~beu. 1925~~
~~1925~~
~~1925~~
~~1925~~

HUISHOUDELIJK REGLEMENT

INDO-EUROPEESCH VERBOND

Bij besluit van de Nederlandsch-Indische Regeering van
27 October 1919 No. 27 juncto 29 April 1925 No. 20
(Ind. Stbl. 1919 No. 683 resp. 1925 No. 200) als rechts-
persoon erkend.

AFDEELING „NEDERLAND”

TE 'S-GRAVENHAGE

HUISHOUDELIJK REGLEMENT

Uittreksel

uit de Statuten van het Indo-Europeesch Verbond

Doel en Werkprogram.

ARTIKEL 2.

Het doel der Vereeniging is bevordering van de moreele, sociale, intellectueele en economische ontwikkeling der Indo-Europeanen in Nederlandsch-Indië.

ARTIKEL 5.

De Vereeniging stelt zich noch in politieken, noch in sociaal-economischen zin tegenover eenige partij of organisatie.

Zij zoekt samenwerking met iedere partij of organisatie, welke haar doel mede bevordert.

Zij neemt echter stelling tegen elke actie, welke de belangen van den Indo-Europeaan, hoofdelijk als gemeenschappelijk bedreigt.

Zij verzet zich tegen elke gewelddadige actie, gericht tegen het Nederlandsch gezag in Nederl.-Indië.

Lidmaatschap.

ARTIKEL 3.

Onder Indo-Europeanen worden verstaan:

a. Alle in Nederl.-Indië gevestigde personen van Euro-

peeschen of gemengd Europeeschen bloede, alsmede hunne afstammelingen, met dien verstande, dat voor eerstbedoelden de geboorte in Indië als maatstaf geldt;

- b. Alle in Nederl.-Indië gevestigde personen van Europeeschen bloede, die hiergeboren kinderen bezitten of/en gehuwd zijn met personen, die Indo-Europeaan zijn volgens het bepaalde onder a.

ARTIKEL 4.

1. De Vereeniging bestaat uit leden, eereleden en donateurs.
2. Lid der Vereeniging kunnen slechts zijn: personen zoo van de mannelijke als van de vrouwelijke kunne, welke beantwoorden aan de omschrijving in het voorafgaande artikel en den leeftijd van achttien jaren hebben bereikt.
3. Nochtans kunnen, ter beoordeeling van het H.B. andere criteria worden aanvaard, indien blijkbaar het doel der Vereeniging daardoor wordt gediend.

ARTIKEL 4a.

Wanneer in Nederland afdelingen worden opgericht, zullen voor het lidmaatschap de in art. 4 gestelde eischen gelden met dien verstande dat ook in Nederland gevestigde personen lid kunnen zijn.

Huishoudelijk Reglement

voor de Afdeling „Nederland” van het
Indo-Europeesch Verbond

Vastgesteld Alg. Vergadering 6 Maart 1933

Algemeene Bepalingen.

ARTIKEL 1.

1. De Afdeling „Nederland” van het Indo-Europeesch Verbond wordt geacht te zijn opgericht den 8sten Juli 1924 te 's-Gravenhage;
2. Zij omvat geheel Nederland.

ARTIKEL 2.

Behalve de voorschriften van de Statuten en van het Algemeen Reglement, het Indo-Europeesch Verbond in zijn geheel betreffende, gelden voor de afdeling „Nederland” bovendien nog de navolgende bepalingen.

Van de leden.

ARTIKEL 3.

1. Zij, die als gewoon lid tot de afdeling „Nederland” toegelaten wenschen te worden, richten daartoe schriftelijk of mondeling het verzoek tot een der

- Bestuursleden dier afdeeling, onder opgave van hun naam, voornamen, geboorteplaats en adres.
2. De aanneming tot gewoon lid is afhankelijk van een ballotage door het Afdeelingsbestuur,
 3. Wordt een candidaat niet aangenomen, dan kan hij de beslissing van een algemeene ledenvergadering inroepen.
 4. Een geweigerd candidaat kan zich eerst na zes maanden weder opgeven aan een der Bestuursleden.
 5. Het lidmaatschap gaat in met de maand, waarin de aanneming heeft plaats gehad.
 6. Het lidmaatschap vervalt door royeering, overlijden en schriftelijke opzegging.

ARTIKEL 4.

1. Personen, die zich jegens het Indo-Europeesch Verbond in het algemeen en ten opzichte van de afdeeling „Nederland” in het bijzonder verdienstelijk hebben gemaakt, kunnen door het Afdeelingsbestuur, na verkregen machtiging van de Algemeene Ledenvergadering, bij het Hoofdbestuur voor eene benoeming tot Eerelid van het Indo-Europeesch Verbond worden voorgedragen.
2. Het voorstel hiertoe aan de Algemeene Ledenvergadering kan zoowel uitgaan van het Bestuur als schriftelijk van minstens twintig leden der Afdeeling „Nederland”.
3. Eereleden hebben als zoodanig op de vergaderingen een adviseerende stem.

ARTIKEL 5.

1. Personen, die donateurs van het Indo-Europeesch Verbond wenschen te worden, geven van dat voornemen schriftelijk dan wel mondeling kennis aan een der Bestuursleden onder opgave van naam, voornaam en adres, alsmede van het maandelijksch, driemaandelijksch dan wel jaarlijksch bedrag hunner donatie.
2. De aanneming van donateurs geschiedt op dezelfde wijze als in art. 3 is voorgeschreven voor gewone leden.
3. Donateurs hebben op de Algemeene Ledenvergaderingen een adviseerende stem.
4. De Algemeene Ledenvergadering beslist omtrent hunne eventueele benoeming tot adviseerend lid van het Afdeelingsbestuur.

ARTIKEL 6.

1. De leden betalen aan contributie en abonnement orgaan minstens één gulden 's maands. Een en ander wordt maandelijks bij vooruitbetaling voldaan.
2. De eereleden zijn als zoodanig geen contributie enz. verschuldigd.
3. Donatiën worden maandelijks, driemaandelijks dan wel jaarlijks bij vooruitbetaling voldaan.

ARTIKEL 7.

Schorsing en royeering van leden kan slechts geschieden met inachtneming der voorschriften, vervat in de artikelen 7 en 8 van het Algemeen Reglement.

Van het Bestuur.

ARTIKEL 8.

1. Het Bestuur der Afdeeling „Nederland” bestaat uit minstens zeven leden en hoogstens elf leden. Hiervan moeten 5 leden blijvers zijn voor de functie van Voorzitter, Secretaris, Penningmeester en twee leden. Ingeval voor de Afdeeling, tengevolge van uitgebreide werkzaamheden, een Vice-Voorzitter noodig is, kan hiervoor ook in aanmerking gebracht worden een lid-verlofganger.
2. Bovenbedoeld Bestuur wordt door de leden telkens voor twee jaar gekozen, met dien verstande, dat de leden den Voorzitter afzonderlijk en voorts de Bestuursleden kiezen.
3. Het aldus gekozen Bestuur, kiest uit zijn midden den Secretaris, Penningmeester en eventueelen Vice-Voorzitter. Staken bij een stemming van dit Bestuur de stemmen, dan beslist de Voorzitter.
4. Het Bestuur treedt om de 2 jaar op een jaarlijksche Algemeene Vergadering af, doch is dan herkiesbaar.
5. Bij tusschentijsche vacatures vult, zoo noodig, het Bestuur zichzelf aan tot de eerstvolgende Algemeene Vergadering.
6. Het Bestuur is gemachtigd om in plaatsen buiten den Haag, correspondenten aan te stellen.

ARTIKEL 9.

1. De functiën van Voorzitter en Secretaris mogen niet in een persoon vertegenwoordigd zijn.

2. De functiën van Secretaris en Penningmeester kunnen wel in één persoon vereenigd worden.
3. De Voorzitter en Secretaris vormen het Dagelijksch Bestuur.
4. De Voorzitter heeft de algemeene leiding van en het algemeen toezicht op de werkzaamheden der Afdeeling.
5. De Secretaris regelt alle correspondenties der Afdeeling, houdt de notulen van de vergaderingen bij, en maakt eens per jaar een verslag op.
6. De Penningmeester heeft het beheer der geldmiddelen. Hij is bevoegd alle, aan de Afdeeling verschuldigde gelden te ontvangen en daarvoor namens het Afdeelingbestuur kwijting te verleenen. Hij staat onder contrôle van de overige bestuursleden en is verder verplicht op de jaarlijksche Algemeene Vergadering (bedoeld in artikel 11) rekening en verantwoording over te leggen, welke verantwoording wordt nagezien door eene commissie van drie leden, aan te wijzen door de Algemeene Ledenvergadering. Bij accoordbevinding der verantwoording door deze Verificatiecommissie is het Bestuur ontheven van verdere verantwoording zijn geldelijk beheer over het afgelopen jaar betreffende. Wordt de verantwoording door deze Verificatiecommissie niet accoord bevonden, dan dient spoedigst de beslissing van de Ledenvergadering verzocht te worden. Bij tusschentijsche aftreding kan het Bestuur hem acquit en décharge verleenen.
7. Het Afdeelingbestuur vormt verder de verbinding tusschen leden en het Hoofdbestuur in Ned.-Indië

en brengt eventueele klachten, wenschen en grieven der leden, voorzien van zijn advies, aan het Hoofdbestuur over.

8. Het Bestuur bepaalt in onderling overleg wie van de Commissarissen, bij tijdelijke verhindering van den Voorzitter en/of Secretaris en/of Penningmeester deze(n) zoolang vervangt(en).

ARTIKEL 10.

Het Bestuur vergadert zoo dikwijls het zulks noodig oordeelt. Punten, voorkomende op de agenda voor Algemeene Ledenvergaderingen, moeten steeds in een Bestuursvergadering besproken zijn.

Algemeene Leden-Vergaderingen.

ARTIKEL 11.

1. Algemeene Ledenvergaderingen worden door het Bestuur bijeengeroepen zoo vaak het zulks in het belang der Afdeeling noodig acht.
2. In elk geval wordt jaarlijks uiterlijk in de maand Juli eene zoodanige vergadering gehouden.

ARTIKEL 12.

Algemeene Ledenvergaderingen moeten door het Bestuur worden bijeengeroepen, wanneer het daartoe van minstens twintig leden een schriftelijk verzoek ontvangt, met opgaaf tevens van de punten, welke zij op die vergadering wenschen behandeld te zien.

ARTIKEL 13.

1. Elke Algemeene Ledenvergadering is wettig wanneer minstens 15 leden benevens 4 bestuursleden tegenwoordig zijn (inclusief schriftelijke machtigingen).
2. Is dit vereischte aantal niet aanwezig, dan wordt zoo spoedig mogelijk een nieuwe Ledenvergadering bijeengeroepen, waarop echter geen nieuwe punten van behandeling mogen worden voorgebracht.
3. Ongeacht het aantal aanwezige leden zijn de beslissingen van deze tweede vergadering geldig en voor alle leden bindend.

ARTIKEL 14.

1. De Algemeene Ledenvergaderingen worden, spoedeisende gevallen uitgezonderd, minstens zes dagen van te voren aan de leden bekend gemaakt, op de wijze welke het Bestuur het meest doeltreffend zal voorkomen.
2. Daarbij wordt tevens mededeeling gedaan van de punten, welke ter vergadering zullen worden behandeld.

ARTIKEL 15.

1. Alleen gewone leden zijn stemgerechtigd.
2. Alle beslissingen genomen bij volstreekte meerderheid van stemmen, zijnde minstens de helft plus een van de geldige uitgebrachte stemmen, zijn wettig en bindend voor alle leden der Afdeeling.
3. Alle stemmingen over personen geschieden bij ongeteekende briefjes. Bij staking van stemmen wordt

een nieuwe vrije stemming gehouden. Heeft alsdan opnieuw staking plaats, zoo beslist het lot.

4. Wordt bij eene stemming geen volstrekte meerderheid van stemmen verkregen, dan heeft voor elke betrekking herstemming plaats tusschen de twee personen, die daarvoor de meeste stemmen op zich vereenigd hebben.
5. Alle stemmingen over zaken geschieden hoofdelijk. Bij staking van stemmen wordt het voorstel geacht te zijn verworpen.
6. Blanco stemmen worden bij stemmingen over zaken geacht te zijn uitgebracht „tegen”; bij stemmingen over personen worden zij buiten beschouwing gelaten.

Onderafdeelingen.

ARTIKEL 16.

De correspondenten (vide art. 8 sub 6) zijn verplicht van mutaties, toe- en uittredingen van de leden, behoorende tot hun groep, aan het Afdeelingsbestuur kennis te geven, met in achtneming van art. 3 en 7 van het algemeen reglement.

ARTIKEL 17.

1. In alle gevallen de Afdeeling betreffende, waarin niet door de Statuten en het Algemeen Reglement van het Indo-Europeesch Verbond, noch door dit Huis-houdelijk Reglement wordt voorzien, beslist het Afdeelingsbestuur.
2. De Algemeene Ledenvergadering heeft echter in alle aangelegenheden de eindbeslissing.

I.D.
D E N H A A G.

Doss. 13/368 B/2.

Ver.
21 SEP. 1948
A-9/46203

GEHEIM.

*PCD
per ag. en
de my. tuss.
met aangehouden
brieven
BT/114
17/9.*

Naar aanleiding van het schrijven van de C.V.D.
d.d. 7 September 1948 No. 45244va, wordt hierbij het
maandorgaan "de Voorpost" over Augustus 1948 toege-
zonden.

Verzonden op 15 September 1948 aan C.V.D.

by C.v.P.: *[Handwritten Signature]*

UITGEBOKT

September
7 ~~Augustus~~

8.

B. 45244.

~~XXXX~~
~~XXXX~~

VIII. TZ. ~~4~~.

GEHEIM.

Doss.13/368B/2.

26 Augustus 1948.

Indo Europees Verbond.

Met verwijzing naar Uw in margine aangehaalde schrijven moge ik U verzoeken mij wel regelmatig een exemplaar te willen doen toekomen van "De Voorpost", het orgaan van het Indo Europees Verbond. Voor Uw medewerking betuig ik U bij voorbaat mijn dank.

HET HOOFD VAN DE CENTRALE
VEILIGHEIDSDIENST,
Namens deze: /

Aan de Heer Hoofdcommissaris
van Politie,
te
's-GRAVENHAGE.

L.L.van Laere.

30 AUG 1948

ACD/45244

Hierbij doe ik U toekomen een opgave van het nieuw gekozen afdelingsbestuur te 's-Gravenhage van het "Indo Europees Verbond", waarvan het Hoofdbestuur te Batavia zetelt.

Voorzitter:

Cornelis Elize BARRE, geboren te Penang (Straits Settlements), 8 September 1887, gepensionneerd Nederlands Indisch Hoofdambtenaar, wonende Van Bleiswijkstraat 189 te 's-Gravenhage.

Secretaris:

Dr. Marius Herbertus VAN LAWICK VAN PABST, geboren te Djokjakarta, 20 April 1894, van beroep geneesheer, wonende Van Boetzelaerlaan 135 te 's-Gravenhage.

Penningmeester:

Johan August Paul Eduard JOHANNES, geboren te Djokjakarta, 22 Maart 1888, oud-planter, wonende Riouwstraat 129 te 's-Gravenhage.

Leden:

Mevrouw de weduwe Johanna Jacoba ABELL-WIJNSTRA, geboren te Amsterdam, 11 Juni 1901, wonende Schenkkade 352 te 's-Gravenhage;

Theodoor VAN ARDENNE, geboren te Bandjermasin, 23 Februari 1879, zonder beroep, wonende Kauwlaan 10 te 's-Gravenhage;

Pierre George GUNSCH, geboren te Batavia, 29 September 1889, tijdelijk ambtenaar, wonende Abeelstraat 38 te 's-Gravenhage;

Johan Arnold VAN HELSDINGEN, geboren te Ambon, 19 September 1885, gepensionneerd Luit. Kolonel Infanterie (K.N.I.L.) wonende Frederik Hendrikplein 32 te 's-Gravenhage;

Mevrouw de weduwe Johanna Maria Josephina HILLEBRANDT-STARK, geboren te Nijmegen, 11 Maart 1897, wonende Laan van Meerdervoort 96B. te 's-Gravenhage;

Elizar Eugène MESROPE, geboren te Soerabaja, 30 Januari 1876, zonder beroep, wonende Kiplaan 4 te 's-Gravenhage;

Mr. August WEYNSCHENK, geboren te Djokjakarta, 11 Februari 1894, van beroep administrateur exploitatie Mij. onroerende goederen, wonende Alkmaarsestraat 29 te 's-Gravenhage;

Alexander Adolf Henri WERMUTH, geboren te Tegal, 3 Juli 1884, gepensionneerd suiker employé Nederlands Indië, wonende Thomsonlaan 225 te 's-Gravenhage.

Het orgaan van de afdeling Nederland van het "Indo Europees Verbond", genaamd "De Voorpost" verschijnt maandelijks. De commissie van redactie van dit orgaan wordt gevormd door de heren:

Paul Pieter Carel August MICHEL, geboren te Madioen, 14 Augustus 1900, van beroep gemeente ambtenaar, wonende J.P. Coenstraat 16 te 's-Gravenhage en de reeds eerdergenoemde Mr. A. WEYNSCHENK.

Op 1 Januari 1947 telde de afdeling 286 leden en op 1 Januari 1948 bedroeg het aantal 445, waarvan 139 gerekend moeten worden te behoren tot de onderafdeling Amsterdam, welke werd opgericht met een eigen bestuur en eigen geldmiddelen.

Verzonden op 26 Augustus 1948
aan: C.V.D.

C.v.P.,

Comm. Redactie :

11e Jaargang

AUGUSTUS 1948

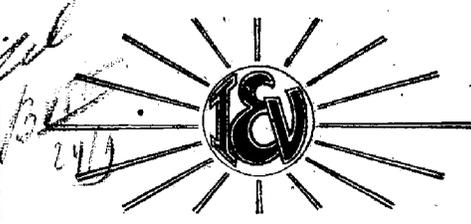
No. 8

J. A. v. HELSDINGEN,
Fred. Hendrikplein 32.

P. P. C. A. MICHEL,
J. P. Coenstraat 16,
Den Haag.

Mr. A. WEYNSCHENK,
Aikmaarschestraat 29,
Den Haag.

DE VOORPOST

MAANDORGAAN VAN DE AFD. NEDERLAND VAN HET INDO-EUROPEES VERBOND

Voorzitter : C. E. BARRE, Van Bleiswijkstraat 189, Den Haag.

Secretaris : Dr. H. M. VAN LAWICK VAN PABST, Van Boetselaerlaan 135, Den Haag, Tel. 558749.

Penningsmeester : J. A. P. E. JOHANNES, Riouwstraat 129, Den Haag, Gironummer 319361.

Clubhuis, Thomsonlaan 16, 's-Gravenhage, Tel. 320333. Beheerder: P. G. GUNSCH.

Laster

Iedere I.E.V.-er, die bekend is met het streven van ons Verbond, met de opvattingen van onze Bondsvoorzitter; ieder, die „Onze Stern“ leest en de „Voorpost“ niet ongelezen terzijde legt, zal met verontwaardiging gelezen hebben welk een minderwaardige actie door de hoofdbesturen der Ver. „Groter Nederland Actie“, „Kolonisatie Nieuw-Guinea“ en de „Nieuw-Guinea/Nederl. Vrouwenbond in Indië“ wordt gevoerd tegen de afvaardiging van onze Bondsvoorzitter naar Nederland.

Deze zou n.l.: „als Ind. Nederlander bereid zijn onder bepaalde waarborgen zijn Nederlandse nationaliteit te verzoeken“. In de Nieuwe Courant lezen we verder: „Een man, die een dusdanige minachting voor de Ned. nationaliteit aan de dag legt, hoort niet thuis op een plechtigheid als de onderhavige (n.l. ter gelegenheid van de jubileumfeesten). Daarenboven zou een dergelijke afvaardiging een verkeerde indruk geven t.a.v. de denkbeelden in een zo belangrijke bevolkingsgroep in Indië. In zijn plaats wordt Mr. P. A. Blauw aanbevolen.“

Voor allen, die de persoon van onze Bondsvoorzitter kennen, kan het bovenstaande slechts met twee woorden worden aangegeven: „Vuige laster“. Bestrijding daarvan achten wij beneden ons.

De genoemde hoofdbesturen, allen, die hebben medegewerkt tot het voeren van een dergelijke actie, ook hij, die goed gevonden heeft, dat zijn naam daarbij als vervanger van onze Bondsvoorzitter is genoemd, hebben een zodanig odium op zich geladen en verpeiden daarbij zo'n odeur, dat ieder fatsoenlijk mens, hen op een afstand ziende sankom, haastig een straatje omloopt.

Nog steeds 15000 Nederlanders de gevangenen van de Republiek

Langzamerhand is in alle kringen van onze samenleving bekend geworden, dat nog steeds duizenden land- en rijksgenoten gevangen worden gehouden in de republiek, doch helaas realiseert ons volk zich in het algemeen nog niet voldoende wat dit betekent.

Hebben 5 jaar bezetting en de naweeën van de oorlog ons zo afgestompt, dat jarenlange gevangenschap van duizenden onschuldige mensen in Ned.-Indië, geen drang tot hulpverlening, geen gevoel van verontwaardiging, ja zelfs geen gevoel van deernis meer weet op te wekken? Heeft het woord vrijheid voor ons een andere betekenis dan voor onze land- en rijksgenoten in de republikeinse concentratiekampen?

Het is de Gemeenschappelijke Actie van Nederlandse Vrouwen, verenigende vrouwen van alle gezindten en zich stellend buiten en boven elke politieke richting, geweest, die sedert meer dan een jaar niet heeft opgehouden de regering steeds opnieuw op haar plicht te wijzen, om ongeacht de belemmeringen van binnen- of buitenland, de onmiddellijke invrijheidsstelling van de ramzaligen te bewerkstelligen.

Hoewel de regering herhaaldelijk verzekerde, dat het lot van deze mensen haar zeer ter harte ging en dat zij alles deed om de bevrjding van deze ongelukkigen te bevorderen, zijn er tot nu toe nog geen van deze 15000 Nederlanders vrij gelaten.

Moeten wij ons niet verbijsterd afvragen, hoe het mogelijk is, dat regeringsvertegenwoordigers op vriendschappelijke voet verkeren met de republikeinse machthebbers, die onze mensen gevangen houden en ook de toegang tot de kampen aan het Nederlandse Rode Kruis weigeren?

Hoe kunnen zij aan gezamenlijke feesten deelnemen, terwijl onze vrouwen en meisjes in gedwongen concubinaat leven met soldaten van de republiek?

Is ons regeringsbeleid de weerspiegeling van ons volksgeweten?

Laten wij ons bezinnen: wij zijn Christenen en weten dus dat elk mensenleven waarde heeft en dat wy Christelijke waarden als mededogen, naastenliefde en rechtvaardigheid moeten hoog houden.

Mogen wij als Christenen dulden, dat jonge vrouwen en meisjes gedwongen worden een afschuwelijk en ontferd leven te leiden als slavinnet of bijzitten van primitief denkende mensen, door hun leiders tot fanatisme en blinde haat opgevoerd?

Door welke hel moeten onze zusters gaan, eer zij bevrijd zijn of de verlossende dood vinden? Er zijn in de republiek immers geen remmen!

Geen angst voor vergelding houdt deze bende- en T.N.I.-leden af van daden van sadistische wreedheden.

En moeten wij, moeders, er in berusten, dat onze zonen, die naar Indië zijn gegaan om de volken gids te beschermen, door er rust en veiligheid te brengen, telkens ten offer vallen aan sluipmoord door extremistische bendeleden, die zich steeds weer op republikeins gebied terugtrekken?

Het Nederlandse volk moet er zich van bewust worden, dat over de hoofden van de regeringsmannen heen, het oordeel der geschiedenis ons zal treffen en veroordelen.

W. VAN 'T ROOD--GERTH VAN WIJK.

Naschrift.

De Secretaresse van de Gemeenschappelijke Actie van Nederlandse Vrouwen heeft bovenstaand schrijven gezonden aan de Redacties van alle in Nederland verschijnende dag- en weekbladen, met verzoek om opname daarvan als ingezonden stuk. Velen hebben hieraan gevolg gegeven. Opmerkelijk is, dat de bladen met grote oplagen, de deftige en „grote“ pers, en daartoe behoren natuurlijk de organen der regeringspartijen, dit verzoek hebben genegeerd, dat daarentegen de „kleine“ pers, waarmede bedoeld worden de talrijke plaatselijke- en streekbladen, die tezamen veel meer lezers bereiken, behorende tot de z.g. kleine burgerij, de boeren- en buitenlui in Nederland, wel bereid werden gevonden aan bovenbedoeld schrijven plaatsruimte te verlenen. Wij hebben dus alle hoop, dat de inhoud hiervan duizenden in den lande gevoelens van mededogen en verontwaardiging zullen opwekken.

Het behoeft overigens helemaal niet te verwonderen, dat zedelijke gevoelens als altruïsme en gemeenschapszin zonder aanzien van partijtwisting, zich sterker laten gelden bij de eenvoudigen van geest dan bij de machtigen in de Staat, bij rijkere en z.g. intellectuelen.

B.

50-Jarig Jubileum van onze Vorstin

50 jaren, een-halve eeuw, heeft Hare Majesteit Koningin Wilhelmina over het Rijk der Nederlanden geregeerd. Ondere welke moeilijke omstandigheden heeft niet Hare Regering plaats gehad. Wel heeft Zij kracht en doorzettingsvermogen geput uit Haar onwankelbaar geloof en uit de traditie van Haar voorvadersen.

Wie denkt dan niet aan de moeilijke oorlogsjaren, aan Hare ballingschap en gescheiden zijn van Hare Familie. Maar ook, welke Vorstin heeft de afhankelijkheid, dat „één met Haar gevoelen“ gekend, waarvān het gehele volk, hier zowel als Overzee, getuigenis zal afleggen.

Hoe weemoedig stemt het dan deze jarenlange Regering te zien afgesloten, door de palats gehad hebbende gebeurtenissen in de laatste jaren.

Moge Hare Majesteit de rust vinden, waarnaar Zij heeft verlangd, in het bewustzijn, dat Hare Dochter de traditie van Haar Geslacht zal voortzetten. Moge Haar opvolgster, Koningin Juliana, de kracht daartoe geschonken worden. Zij zal die zeker nodig hebben; Zij toch vangt Hare Regering wel in zeer moeilijke omstandigheden aan. Met vertrouwen treden wij de nieuwe bestuursperiode in.

DAT ZIJ LEVEN.

Welkom

Onze Bondsvoorzitter is per vliegtuig in ons land aangekomen om als vertegenwoordiger van de minderheden de jubileumfeesten mede te maken.

Namens de Afdeling roepen wij hem en Mevrouw een hartelijk welkom toe.

Bestuursmededeling

HRUGELIJK NIEUWS.

Van ons geacht lid, Mr. L. F. A. de Rooy, tevens pleitbezorger in juridische aangelegenheden, ontvingen wij onderstaand schrijven:

„Tot mijn genoegen kan ik U mededelen, dat de weduwe Den Turk haar proces heeft verloren, doordat de Kantonrechter haar in haar gehelvordering niet ontvankelijk heeft verklaard, waarmede mijn gelukwensen.“

T.z.t. krijg ik nog het afschrift van het vonnis thuis gezonden, zodat ik U nader kan inlichten. Met groeten, gaarne

L. F. A. DE ROOY.“

Wij zullen dus in het ongestoord gebruik van het Clubhuis blijven en zijn Mr. de Rooy zeer erkentelijk voor de wijze waarop hij onze belangen heeft behartigd. Het is overigens niet de eerste maal dat Mr. de Rooy ons geheel pro deo van dienst is geweest. Dergelijke leden zullen wij in ere weten te houden.

Het. Afdelingsbestuur.

Causerie

Zondag 12 September a.s. zal het E.L.B.-lid De Vries in het Clubhuis, Thomsonplein 16, een causerie houden over NIEUW-GUINEA. Aanvang 2.30 uur namiddags.

Voor onze groep een belangrijk onderwerp. Verzuimt niet daarbij tegenwoordig te zijn; geeft blijk van Uwe belangstelling! Introductie toegestaan.

tingen voor Indië schept, die naast de verplichtingen jegens Nederland komen en dat Nederland in de aansprakelijkheid daarvoor zal worden betrokken. Daarom meent Zij, dat kredietverlening aan Indië door Nederland en het stellen van garanties voor buitenlandse kredieten, alleen verantwoord is, indien en zolang de economische samenwerking met Indië voortduurt. In verband daarmee dekt het bij dit wetsvoorstel aangevraagde krediet slechts de behoeften tot ultimo 1948, in de loop van dit jaar zal Zij zich kunnen beraden welke mogelijkheden de verdere ontwikkeling biedt en of, en zo ja, in welke omvang voortgezette kredietverlening verantwoord is.

Voorts stelt Zij zich voor bij de onderhandelingen omtrent de nieuwe staatkundige structuur voor Nederlands-Indië, de financiële en economische vraagstukken een zeer belangrijke plaats te doen innemen. Daaruit zullen uiteindelijk, naar de Regering meent, de garanties moeten voortvloeien voor de regularisering van de huidige en toekomstige schuldverhouding tussen Nederland en Indië.

Hierbij stelt Zij vast, dat een gezagsoverdracht aan de toekomstige Regering van de Verenigde Staten van Indonesië pas kan plaats vinden, wanneer voldoende waarborg bestaat, dat deze rechtsopvolgster van de Nederlands-Indische Regering de verplichtingen van haar voorgangster overneemt en door een gezond monetair en financieel beleid de nakoming dier verplichtingen verzekert. Ten slotte besteedt de Regering aandacht aan het bevorderen van de interne monetaire en financiële sanering van Nederlands-Indië, welke de vereiste grondslag moet vormen voor de financiële verhouding tussen Nederland en Indië.

De Minister van Financiën,

P. LIEFTINCK,

De Minister zonder Portefeuille,

GÖTZEN.

De Minister van Overzeese Gebiedsdelen,

J. A. JONKMAN.

Naschrift.

In de Memorie van Toelichting wordt de totale schuld berekend op een bedrag van rond 3000 miljoen, dat bedoeld weer te geven „het gezamenlijke bedrag, waarvoor de Nederlandse Staat aan Nederlands-Indië leningen of kredieten heeft verstrekt of zou kunnen verstrekken na verkregen machtiging; alsmede waarvoor garanties van het solvabiliteitsrisico zijn afgegeven“. Het actuele schuld cijfer ligt daarom beneden genoemd bedrag van drie miljard en wel (per ultimo 1948) op 2290 miljoen.

Een idioot die nog geloofdt, dat de „toekomstige“ Verenigde Staten van Indonesië deze schuld zullen honoreren. Zover hebben de P.v.d.A. en de K.V.P. het laten komen, maar zij konden er gerust op zijn, dat de belangstelling van het kiezersvolk zich zou beperken tot de discussies over consumentenkrediet, ouderdomspensioen etc. Wanneer de openbare beraadslagingen over onderhavig wetsontwerp hebben plaats gekomen wij er nader op terug. Want achter dat scherm van miljoenencijfers verbergt zich de chaos, de misère, de schande, de verbittering over ervaren leed.

Onze pensioenen

Wij hebben in Juli j.l. een vergadering bijgewoond van de Bond van gepensioneerde burgerlijke Landsdienaren en Locale Ambtenaren in Ned.-Indië. De belangstelling voor de vergadering was heel groot. De zaal van de Dierentuin in onze goede stad was nagenoeg geheel gevuld. We zagen er vele prominenten uit de hoge ambtelijke wereld van „tempo dahoeloe“. Wat een intellect, wat een ervaring was daar bijeen. Ik geloof niet, dat Holland er enig vermoeden van heeft. En als die wijsheid eens ingezet kon worden, om zoals „loen“ iets groots in Indië te verichten... dan waren we er in een hand-omdraai. Alles zou weer goed zijn en een vergadering als die ik hier bespreek, waarvoor de leden, ook van buiten Den Haag, waren bijeen geroepen om „het dreigende gevaar van onze pensioenen“ te bespreken, zou overbodig zijn geweest. Ja, zeker overbodig!

Wat willen deze gepensioneerden? Een onbezorgde oude dag. Hebben ze daar recht op? Ja, zouden we willen zeggen, duizend maal ja. Waarom hebben ze daar recht op? Omdat deze gepensioneerden van Nederlands-Indië gemaakt hebben wat Nederlands-Indië is geworden. Wat Indië was vóór de oorlog. Eén van de best bestuurde gebieden over zee, tevens een bron van inkomsten voor Nederland, een land waar orde en recht welvaart bracht aan alle ingezetenen.

Werd dit door de Regering dan niet ingezien, wordt dit niet erkend door de Nederl. Regering? De Regering erkent dit ten volste! We zouden haar tekort doen met hieraan te twijfelen. Maar waarom schrijft het bestuur van deze Bond van gepensioneerden in zijn beschrijvingsbrieven dat: **De Nederlandse Regering dreigt hen eenvoudig aan hun lot over te laten?** Als dat waar is, zou het een bewijs zijn van **ondankbaarheid**, althans, daaruit zou niet geconcludeerd kunnen worden, dat de Nederlandse Regering waarde hecht aan wat in Indië, ook voor Nederland is tot stand gebracht door deze ex-ambtenaren. Dit nemen we niet aan. We **weigeren** dit aan te nemen.

Maar wat is er dan?

Onder het hoofd: „Nota over de stand der Indische pensioenen“ schrijft het bestuur van genoemde bond:

„Vanzelfsprekend heeft ons bestuur de gang van zaken bij de Indische Pensioenfonds nauwletterd gadeslagen. Meende het aanvankelijk, mede op grond van verkregen inlichtingen, vertrouwen te moeten stellen in onze Regering en de verwachting te mogen koesteren, dat de Regering de door haar zelf in het leven geroepen wetten tot zekerstelling van de Indische pensioenen zou naleven, thans bereiken ons bestuur berichten, die wijzen op de bedoeling der Regering om de fondskapitalen der z.g. eigenpensioenfonds eenvoudig te liquideren.“

Dit fonds werd door de Regering opgericht als waarborg voor het nakomen door de Regering van de pensioensverplichtingen.

Het bestuur van de Bond schrijft:

„Tijdens de bezettingsjaren 1940—1945 en wel met ingang van 1 Januari 1943 verloor de „Pensioenfinancieringswet“ haar werking en automatisch werden toe dus weer van kracht de wettelijke regelingen, die vóór dien golden voor de financiering der meergenoemde eigen pensioenfonds, neergelegd in de wet 1918.“

Toen de bezettende macht van Nederland daaraan geen aandacht schonk, besloot het bestuur der Pensioenfonds, naar verluit in overleg met de toenmalige Secretaris-Generaal van Koloniën, om met de uitbetaling der pensioenen voort te gaan en zo nodig de kapitalen der fondsen aan te spreken, in de stellige verwachting levende, dat onze Regering na beëindiging van de oorlog haar eigen wettelijke regelingen zou naleven, althans maatregelen zou treffen om de Indische pensioenen van haar gepensioneerde en van de nog in 's Lands dienst zijnde dienaren behoorlijk veilig te stellen. Daarentrent is tot dusverre nog niets gebleken.“

Nu worden de pensioenen dus nog uitbetaald. Het aantal gepensioneerden neemt toe. Er vloeit dus steeds geld, steeds meer geld uit het fonds. En ten aanzien van dit fonds komt de Regering haar „wettelijke verplichtingen niet na“. Ze doet er geen penning meer in. Het fonds raakt uitgeput.

Maar betekend dit nu, dat de Regering, als het fonds is opgebruikt, zeggen zal: „Mijn beste gepensioneerden, met alle erkenning van je grote verdiensten in het verleden in het Indië oude stijl, spijt het me je te moeten aarzelen, dat we het pensioen niet meer zullen uitbetalen, omdat je eigen-pensioenfonds leeg is. Het spijt ons, maar we kunnen er niets aan doen, we hebben het niet kunnen voorkomen. Maar je behoef daarom nog niet van honger om te komen. Er zijn instellingen die je helpen willen. Eén van die instellingen is: Maatschappelijk Hulpbetoon. Een brave instelling.“

Neen, stellig zal het niet zo ver komen.

Maar waarom neemt de Regering de ongerustheid bij de gepensioneerden dan niet weg? Waarom geeft de Regering grond voor de vrees straks het handje te moeten ophouden?

Is het waar, dat de Regering zich wel garant stelt voor de uitbetaling van de pensioenen aan de thans nog in dienst zijnde Indische ambtenaren en die garantie heeft uitgebleed tot de in dienst tredende ambtenaren?

En is het waar, dat de Regering **weigert** de uitbetaling van de pensioenen aan de reeds gepensioneerden, in die garantie te betrekken?

Op de vergadering werd Minister Lieftinck genoemd als de regeringspersoon, die zich tegen deze garantie-verklaring gekant heeft. Wat is hiervan waar?

Het is toch goed en het wordt toch tijd, dat belanghebbenden weten, waar ze aan toe zijn.

De Rechtsstaat Nederland lapt zijn verplichtingen toch niet aan ministeriële „botlines“, ook al behoren die aan de hoge bewaarder van de schatkamer des Rijks?

Klaar is de wet van Minister Drees, die voor een bedrag van f 115 miljoen een premietoos-pensioen garandeert! Een **premieloos** pensioen, let wel! En de Indische gepensioneerden, die hun diensttijd-lang voor hun pensioen gestort hebben? De Staat heeft hun eertijds uitbetaling der pensioenen verzekerd. En nu?

Wat hangt hun boven het hoofd?

Van het spreekgestoelte hoorden we na de voorzitter, de heer Korte, de heer Robbers, gep. Hoofdingenieur, die namens de Ned.-Indische Pensioen Bond sprak. Uit zijn uiteenzetting bleek, dat aan de Indische gepensioneerden, die tijdens de oorlog tegen Japan in Indië verbleven, **geen pensioen is uitbetaald. Ondanks verzoeken, verzoeken, adressen en smeekschriften is hun pensioen over een periode van 42 (twee en veertig) maanden niet uitbetaald.**

De Minister van Overzeese Gebiedsdelen erkent de claim. Die erkenning is natuurlijk heel wat. Maar je koopt er niets voor. Hierover heeft de Indische Bond zich eerder tot Mr. Logeman gewend, die in 1947 in de Tweede Kamer vragen daarentrent heeft gesteld. Markante vragen. **Het op deze vragen in uitzicht gestelde antwoord van de Regering werd tot heden nog niet vernomen.** De Voorzitter van de Nederlandse Pensioenbond, de heer Korte, deelde mede, dat Minister Götzten heeft verklaard, dat het recht op het pensioen-tegoed der Indische gepensioneerden over deze 42 maanden **onaantastbaar** is. Omtrent de betaalbaarstelling alleen bestaat nog geen overeenstemming. Die moet er eerst zijn! Geduld is een schone zaak.

En oud zijn velen van die Indische gepensioneerden, die in Nederl.-Indië onder de Jap zo'n ellendige tijd hebben gehad. Mensen van de dag met een onbusbaar vertrouwen in het woord van de Regering. Die gediend hebben met ere, in moeilijke omstandigheden. Die het beste ge-

offerd hebben aan wat ze wisten dat 's Lands belang was. Vergrijsd zijn ze in de dienst, in de dienst van Indië en van Nederland.

Waarom onthoudt de Regering dan aan dezen wat hun toekomst? Waarom? Er is haast bij, **Regering van Nederland, haast voor de uitbetaling. Dit gebiedt het recht. Het is Uw plicht!**

De vergadering nam met algemene stemmen aan een motie, om krachtig actie te voeren voor het veilig stellen van de pensioenen der Indische gepensioneerden (Burgerlijke Landsdienaren en Locale ambtenaren). Belangstelling voor deze zaak moet gewekt worden bij het Nederlandse volk, dat zijn Regering kiest.

De mensen, die te hoop liepen en vrezden te worden gedeclasséerd tot klanten van bureaux van Armeezorg en liefdadigheid, zijn mensen uit, behoren tot het Nederlandse volk. Het kan niet de wil van het volk zijn, dat er in zijn naam onrecht wordt gepleegd. Zijn traditie is daarborg voor. Een traditie waarop vertrouwd mag worden.

P. M.

Wat het I.E.V. vermog

In het programma van de maand Juli opgenomen in de Stadstun-Bode van de Vereniging „Stadstun Soerabaia“ komt voor de volgende bekendmaking:

Zaterdag 31 Juli en Zondag 1 Augustus 1948, Grote Bezaar, georganiseerd door de I.E.V.O. (Indo-Europese Vrouwenorganisatie) Soerabaia, ten bate van de **hongerende schoolgaande kinderen** met de volgende noot.

Bekend is namelijk, dat vele kinderen tijdens de schooluren op een stukje hout moeten zuigen om hun honger te verzachten. Deze kinderen kunnen onmogelijk goed leren en het grootste deel bestaat uit Indische kinderen. Daarom heeft de I.E.V.O. eerder genoemde bezaar georganiseerd om op die wijze aan geld te komen ter leniging van de nood.

Deze bekendmaking werd voorgelezen in ons I.E.V. Clubhuis, toen aldaar een grote bridge-drive in gang was tussen de matadors uit Den Haag en die uit Amsterdam. Spontaan werd f 85 bijeengebracht, welk bedrag is overgemaakt aan het H.B., met verzoek dit te doen toekomen aan het I.E.V.O.-bestuur in Soerabaia voor bovenvermeld doel.

Een stem uit Bandoeng

Hieronder laten wij volgen enige citaten uit de rede van de Voorzitter te Bandoeng gehouden op de vergadering van 14 Maart j.l.

Met enkele voorbeelden toont hij aan, „dat de Overheid, althans in W.-Java, met de belangen van de Indo-Europaan wenst rekening te houden en dat Zij het I.E.V. beschouwd als de partij, die de Indo-Europese bevolkingsgroep vertegenwoordigt, al willen enkele verenigingen dit ontkennen“, waaraan hij de opmerking vastknoopt, dat bij een verbodskering der partij in verschillende kampen, die min of meer vijandig tegenover elkaar staan, voor de Overheid geen reden meer zal zijn om zich met een der brokstukken te bemoeien.

De leuze: „wij willen onszelf blijven“ is de basis van de federatieve gedachte, waarin de minderheden gerespecteerd worden en kan elke bevolkingsgroep zich zelf blijven, „op welke basis wij allen, die in dit land thuis behoren en het lie hebben (kunnen) samenwerken met gerechtvaardigd optimisme.“

Na de **herorientatie** te hebben verduidelijkt, wordt het Ind. Burgerschap besproken en komt hij tot de conclusie, dat deze nog niet bestaat. „Wij hebben nog alle tijd om een keuze te doen. Wat we zullen kiezen zal natuurlijk afhangen van de nadere omschrijving van het Indonesisch Staatsburgerschap. Voor ons zal moeten vaststaan, dat het niet zal betekenen een opgeven van de Nederlandse cultuur. In Indonesië zal aan de minderheden, die hier als staatsburger leven, het geestesleven van eigen stempel moeten worden gewaarborgd. Dit is ook de aard van de federatieve gedachte.“

Wanneer alle burgers gelijkgerechtigd zijn, dan is ook voor ons het vraagstuk van het **grondbezit** opgelost. „De mogelijkheid wordt dan geopend, dat het landbouwbedrijf aan de Indo op de plaats waar hij woont, hem een verzekerde toekomst kan geven. Wij streven wel naar een eigen stamland in Nieuw-Guinea, maar we moeten niet de waarde gering schatten van een verblijf in een streek, waar men van geslacht op geslacht heeft gewoond, waar men bekend is met volk, taal en zeden en vooral wanneer men van een lapje grond met veel zweet en tranen gedrenkt, een broodwinning heeft gemaakt.“

(Dit is alles goed en wel, maar het is de vraag of deze arbeid met zweet en tranen met een verzekerde toekomst belooft zal worden, Red.)

Wat de **Nederlandse cultuur** betreft, deelt de Voorzitter mede, dat in Bandoeng arme leerlingen gesteund worden om de Nederl. cultuur op te houden, dat het H.B. doende is om gelden in te zamelen, om in de eerste plaats de kennis van de Nederlandse taal aan onze jeugd te onderwijzen, daar, waar tengevolge van de herziening van het Lager Onderwijs, onze moedertaal in het gedrang dreigt te komen en vraagt: „Wat doen de verenigingen, die met zoveel aplomb altijd praten en praten over het behoud van de Nederlandse cultuur?“

Ten slotte wordt het vraagstuk Nieuw-Guinea in beschouwing genomen.

Het verwijft, dat het I.E.V. tegen emigratie is, wordt aan de hand van hetgeen het Verbond op de verschillende conferenties te berde heeft gebracht, bestreden.

„Er zijn zeker veel Indo's, die hun geboortegrond niet willen verlaten en niet naar Nieuw-Guinea willen gaan. Onder hen zijn ook velen, die sympathiek staan tegenover het N.-Guinea-plan, al kunnen zij zelf niet gaan en dit financieel of op andere wijze steunen." Het gaat echter niet aan hen als spelbrekers of erger te betitelen.

„De grootste dwaasheid is om te denken, dat enige duizenden mannen, vrouwen en kinderen maar dadelijk kunnen worden overgeplant; dat is uitgesloten." Een geleidelijke emigratie is zeer wel mogelijk.

Gewezen wordt op het formen van een koloniatiefonds, waartoe alle afdelingen bijdragen. „Het I.E.V. wil absoluut de transmigratie naar Nieuw-Guinea steunen, maar het Verbond wil reëel blijven, het wenst een degelijke voorbereiding en redelijke waarborgen, dat zij zal stagen. Die voorbereiding eist veel tijd en die waarborg-eisen vele miljoenen. Met opzweepende propaganda en schitterende beloften bertikt men niets, men kweekt alleen grote verbittering, als er in feite maar steeds niets gebeurt. Wij wachten al langer dan twee jaar en de Regering is er nog steeds niet in geslaagd enige vorm te geven aan de Nieuw-Guinea-gedachte, laat staan enige lichte toekomst aan de emigranten voor te houden. Het antwoord op de vele moties is steeds een verwijzing naar een commissie, d.w.z. de „kapstok". Gewezen wordt op het grote gevaar van felle acties, welke slechts reactie ten gevolge zal hebben, „d.w.z. dat de Indonesische Staten zich nog meer zullen verzetten tegen afscheuring van Nieuw-Guinea en tegen bevoorrechtiging van Nederlanders in Indonesië."

Tot tijd en wijze de transmigratie haar beslag krijgt, zal men er goed aan doen zich te bekwaamen in een andere richting en de nodige ervaring te verkrijgen, hetgeen ook in Nieuw-Guinea zeer goed te pas zal komen.

Communisme in Djocja

In aansluiting op het artikel „Een merkwaardig proces" in de „Voorpost" van April, vermelden we in het kort de publicatie van de „Keng Po", verkort overgenomen in de R.V.D. Nr. 18.

Opinie van een Oost-Indonasiër.

Manaj Sophian, een der leiders van de „Kebangkitan Rakyat Indonesia Soela wesi" (K.R.I.S.), welke aanvankelijk onder leiding van Dr. Rätjulang stond, deed in „Meridika" een brief publiceren (opgemerkt zij, dat deze organisatie een Indonesische eenheidsstaat voorstaat), waarin is vermeld:

De „Sajap Kiri" begint binnen het parlement zijn invloed te verliezen en tracht nu buiten het parlement grotere aanhang te verkrijgen door vermindering van belasting te beloven, doch afgezien deze partij zelf heeft medegewerkt om de belastingen belangrijk te verhogen, schijnt het resultaat niet groot te zijn. Bovendien trachten de communisten een scheuring teweeg te brengen tussen Massoemo en P.N.I. door felle aanvallen te richten op eerstgenoemde partij. Deze laat deze actie over haar kant gaan.

Naast deze partijen is een nieuwe organisatie ontstaan, de „Gerakan Revolusi Rakjat", welke in haar orgaan „Stiadjfd schep aanvalt, hem beschuldigt de handlangers te zijn van Schermerhorn om de onafhankelijkheid van Indonesië in de war te sturen en tevens daarin een geheime instructie van de „Sajap Kiri" aan de Afdelingsbesturen openbaart. De chaotische toestand in de Republiek wordt klaarblijkelijk door de Sajap Kiri verergerd.

(Het is wel merkwaardig, dat Ras Plassa, de Europese voorvechter van de Indonesische onafhankelijkheid, door de Indonasiërs wordt verfoerd en thans dit loek aan zijn medewerker Schermerhorn te heurt valt, Red.)

Oordeel van een Chinees dagblad.

In een commentaar betooft de redactie van de „Keng Po", dat Mania Sophian nog maar een kleine tip van het gordijn, dat om de toestand in de Republiek hangt, heeft opgelicht; de ontbinding is veel groter.

Strijd tussen de partijen.

De pamfletten-oorlog tussen rechts en links woedt reeds geruimen tijd, de corruptie nadert haar hoogtepunt; overal heerst verwarring, men verwacht elk ogenblik een burgeroorlog; baantjesjagerij en onderlinge haat viert hoogtij. Soekarno houdt slechts redevoeringen, terwijl Hatta, die als „sterke man" zou optreden, niets durft te doen. Dit laatste waarschuwend is gevolg van een „anti-Buitengewesten"-strooming; men vindt, dat van Sumatra afkomstige leiders een te grote rol in de Republiek spelen.

Optreden van een sultanspartij.

Zoals te verwachten was, zijn intussen ook royalistische partijen ontstaan, welke in alle gedingen van het volk haar leden telt. „Deze strooming is des te belangrijker, omdat haar volgelingen over wapens beschikken."

(Onwillekeurig komt ons in herinnering het bericht, dat op initiatief van studenten krachtig zou zijn opgetreden tegen buiten de Regering

staande gewapende elementen. Zou toen actie zijn gevoerd tegen royalistische elementen, of was zij gericht tegen extremisten? Red.)

Algemene actie tegen het Communisme.

In vele landen rondom Indonesië wordt openlijk stelling genomen tegen het Communisme. In Australië verklaarde de Minister-President op een conferentie van de Labourpartij: „Wij willen de Labourpartij niet verbonden zien aan het een of andere „isme", dat in Europa opgang maakt: eerst het fascisme en thans het communisme."

In Burma kondigde de Regering onverbidde-lijke maatregelen aan om de communistische partij uit te roeien, terwijl vele arrestaties werden verricht, ook in India hevige strijd van Nehru tegen de communisten; overvallen op de bureaux van de partij vonden plaats, gevolgd door arrestaties.

Het oordeel van de „Keng Po".

In de afleveringen van 20 en 27 Maart beschrijft het blad de toestand in de Republiek; wijst op de nog steeds belangrijke invloed van de communisten, terwijl de Republiek geen maatregelen heeft genomen tegen uitbreiding er van.

De communisten zijn uit de door Nederland bezette gebieden gevlucht en naar de Republiek getrokken. Ongerust over de internationale maatregelen tegen het communisme, zullen de aanhangers van deze leer tot een wanhoopsdaad overgaan. Met „cease fire" heeft de verhouding tussen partijen zich verscherpt.

Wijziging van de Amerikaanse opinie?

De „Star Weekly" schrijft, dat de aandacht van Amerika getrokken is door de communistische invloed in het republikeinse gebied. („Eindelijk" zouden we zeggen, Red.)

Met interesse wordt het verloop van het proces tegen Tan Malaka, Yamin c.s. gadeslagen. Uit het onderzoek zou o.a. zijn gebleken, dat de houding van generaal Soedirman t.a.v. de communisten op zijn minst als verdacht kan worden beschouwd.

We vragen ons af, of inderdaad Amerika en Engeland eindelijk door de nevelen heen, die de republikeinse machthebbers om de Republiek hebben gevormd, de juiste stand van zaken hebben opgemerkt. En stellen deze vraag tevens t.a.v. onze eigen Regering.

De „Observer" en de „Economist", bekende Engelse weekbladen, schenken in lange artikelen de nodige aandacht aan deze gebeurtenissen; ook de „New Statesman", een voorstander van de Z.O. Azië-beweging, levert hierover beschouwingen evenals de „Times".

„... de overtuiging wint veld — en niet alleen bij de conservatieven — dat Nederland Indonesië niet mag verliezen en dat Frankrijk in Indo-China moet blijven. De „Times" oppert zelfs de idee, dat Engeland en Amerika meer steun zullen geven aan de pogingen dezer landen om in Indië en Indo-China de rust te herstellen.

Wetenswaardigheden

Particuliere werknemers.

Men bericht ons, dat het in de bedoeling ligt de beoordeling van de vorderingen op een werkggever t.a.v. de initiële rehabilitatie-uitkeringen op te dragen aan de Commissie voor Arbeidsaangelegenheden (C.V.A.).

Werknemers, die bij de betrokken werkgevers reeds voor bedoelde uitkering moeite hebben gedaan, zonder succes, kunnen zich thans tot de Vertegenwoordiger van de C.V.A. (Afd. Sociale Zaken Minog) wenden, om de betreffende formulieren te verkrijgen.

De aandacht zij er op gevestigd, dat bovenstaande niet van toepassing is op backpay van pensioen, waarvoor tussenkomst van de rechter dient te worden ingeroepen.

Overmaking van geld naar Indië.

Het komt nog wel voor, dat personen op allerlei sijnkse wijzen geld pogen over te maken naar Indië, b.v. door verzending per post en daardoor de deviezen-bepalingen overschrijden. Deze handelwijze is geheel overbodig.

De betrokken instanties hebben geen bezwaar tegen legitieme wijze van overmaking van gelden naar Indië, als het gaat om kleine bedragen, welke dan ook direct aan de belanghebbende worden uitbetaald.

In Indië Gewortelden (I.L.G.).

Klachten worden geuit, dat terugkerende evacués, I.L.G., voor wie woonruimte in Batavia of Bandoeng beschikbaar was, toch naar Soerabaia worden doorgezonden. Aanvankelijk werd gedacht, dat dit incidenteel was geschied, doch thans blijkt zulks als regel te zullen plaats hebben.

Batavia en Bandoeng zijn namelijk zo overvol, dat door de betrokken dienst het onderdak deugdelijk wordt gecontroleerd, in afwachting waarvan de voor die plaatsen bestemde passagiers (I.L.G.) naar Soerabaia worden doorgezonden en daar ondergebracht. Na het onderzoek kunnen zij naar de plaats van bestemming reizen.

Zij, die geen kans meer hebben op de arbeidsmarkt (dat zijn dus invaliden en ouden van dagen) gaan voorlopig naar Lawang, waar in de Europese buurt huizen ter beschikking staan.

Gemeentelijke Spaarbank Soerabaia.

Binnenkort wordt de mogelijkheid geschapen van uitkering der inleggelden bij bovengenoemde Spaarbank.

Voorschot pensioen.

Herhaaldelijk worden verzoeken gericht tot de Directie van de Ind. Pensioenfonds, om voorschot op pensioen, voornamelijk door personen, die spoedig naar Indië willen terugkeren.

Medegedeeld zij, dat geen voorschot kan worden verleend op nog niet vervallen pensioentermijnen.

Onderbrenging van evacués

Stem in de woestijn.

Reeds eerder deden wij een waarschuwing horen aan betrokkenen, om niet, zonder meer naar Nederland te gaan en niet te trachten onderdak te vinden in het Westen van ons land en vooral niet in de grote plaatsen veldaar. Gewezen werd op ruimere en goedkopere gelegenheden in het Oosten en Noorden.

Deze waarschuwing werd in „Onze Stem" overgenomen; het is ons onbekend of zij resultaat heeft gehad. Te oordelen naar de zeer velen, die bij Nibeg, Pelita en het Afdelingsbestuur om raad en hulp aankloppen, zou men geneigd zijn het tegendeel te geloven.

Wederom een raadgeving.

Het is daarom goed, dat in „Oost en West" van 10 April de indrukken van een bezoek aan de Indische gerepatrieerden in Friesland werd overgenomen.

Op een enkele uitzondering na (een gezin van schoonmoeder en moeder met vier kinderen in de buurt van Sneek in een aardige villa ondergebracht, die met alle geweld naar een grote stad in het Westen wil zijn de bezochte families zeer in haar schik.

Schr. eindigt in bedoeld artikel met: „Lezer, ik heb hier maar enkele impressies gegeven. ... die maar tot één conclusie leiden, n.l. deze, dat zij het bij de Friezen thuis... zonder meer goed hebben." De Fries schijnt goed met onze mensen te kunnen opschieten; een boer zeide: „Ik heb nu van die gerepatrieerden in huis, maar als ze ooit weggaan, kunnen ze mij direct anderen sturen."

Ongevraagd advies.

De familie in de omgeving van Sneek mag zich wel tweemaal bedenken aler zij aan haar voornemens gevolg geeft. Zonder de wetenschap een behoorlijk onderdak en niet te duur te kunnen verkrijgen, b.v. bij goede kennissen of familie, zal dit op een teleurstelling uitloopen. Een familie met kinderen kan slechts zeer moeilijk een dergelijk onderdak vinden en meestal laten onaangenaamheden niet op zich wachten, zelfs bij familie. Indien men niet gedwongen is door onderwijs-mogelijkheden te verhuizen, blijve men waar men reeds een goed onderdak heeft gevonden. Iedere verandering is nog geen verbetering.

Transmigratie

Naar de Antillen.

In aansluiting op hetgeen in de „Voorpost" van Mei werd medegedeeld t.a.v. het streven van de Emigratie-stichting „Quo Vadis", kan thans meer worden vermeld. Deze vereniging ontving een rapport over de mogelijkheden in de Antillen, van de hand van de heer Roovers, hoofdambtenaar Soc. Zaken in Indië van de Ned. Indische Regering.

Verzoek aan de Koningin.

Naar aanleiding van dit rapport werd in een telegram aan de Koningin het verzoek gericht, om tussenkomst ter bespoediging van de transmigratie naar de Antillen. Hierin werd tevens de mogelijkheid van transmigratie naar Nieuw-Guinea gereleveerd. „De grijze vaagheld echter van deze mogelijkheid en het feit, dat nog steeds omtrent de status van dit land niets bekend is, doet ons veronderstellen, dat het nog vele jaren duren zal voor en aler wij eventueel daar aan het werk zouden kunnen gaan, nog daargelaten het feit, dat mogelijk Nieuw-Guinea zou worden een deel van de Verenigde Staten van Indonesië, waardoor wij immers toch in Indonesië zouden blijven."

Rehabilitatie

Tegenstelling.

In „Onze Stem" van 29 Februari klaagt „Vrijgebleve" waarom in de rehabilitatie-regeling onderscheid wordt gemaakt tussen geïnterneerde en niet-geïnterneerde ambtenaren. Dit onderscheid kwam sterk tot uiting bij de inpassing na de oorlog; de geïnterneerde werd ongeacht de duur der internering zonder meer met ingang van 1 Augustus 1945 ingepast; de vrijgeblevene diende zich eerst te melden en werd ingepast met ingang van de maand, voorafgaand aan de melding.

Een vrijgeblevene ontvangt geen rehabilitatie-uitkering.

Men schijnt er van uit te gaan, dat een vrijgeblevene en in het algemeen allen, die buiten de kampen zijn gebleven, een leven hadden van een prins. Hij bestrijdt deze opvatting, wijst op het zenuwlopende bestaan, waarbij veel moest worden verkocht om aan voedsel te komen.

Er waren diensten, waar de Europeaan 100—125 gld. salaris kreeg van de bezetter, tegen eertijds een 3 maal hoger bedrag; men begrijpt dat

hij hiervan niet kon leven en dus gedwongen was zelfs kleding te verkopen. Hij vraagt of de uitsluiting zijner lotgenoten de beloning is voor trouwe diensten na alle ellende, die een onredelijke bezetter hun heeft aangedaan.

Terecht zegt hij: „Zijn zij zout geweest (door dienst te blijven doen); dan men hen straffe!”

Opvatting Departement van Financiën.

Het Departement van Financiën oordeelt: „Voedsel kleding, medicijnen, huishuur, licht, water-rekening, alles had hij kunnen betalen van het één derde deel van het vóór oorlogs tractement en hebt daarmee op redelijke wijze in het onderhoud van U en Uw gezin kunnen voorzien. En dus voor U geen rehabilitatie-uitkering.”

Het H.B. zegt in een noot, dat de Regering opziet tegen de geldelijke gevolgen en geeft haar de raad „nu eens onverbiddeijk op te treden tegen de ambtenaren, die op onoordeelkundige wijze met staatsfondsen omspringen of deze onrechtmatig in hun zak steken”; de vrijgekomen gelden zullen ruimschoots voldoende zijn om de beroorde ambtenaren ten rechte schadejoos te stellen. De door het Departement van Financiën gedeceeteerde en op niets gebaseerde 1/3 grens kan in de hoogste mate onbillijk zijn, zodat het noodzakelijk is, geval voor geval na te gaan.

„De gestelde grens is enkel en uitsluitend een uiting van de zucht om moeilijkheden op te lossen via de weg van de minste weerstand.”

Overleg tussen officiële instanties.

Wé moeten toch veronderstellen, dat tussen de departementen van Financiën en van Soc. Zaken overleg terzake is geweest.

Dit is hoogstwaarschijnlijk ook het geval geweest; althans de R.V.D. van 24 Januari vermeldt het verzoek van de Dir. van Soc. Zaken om publicatie van een circulaire, waarin deze kwestie ter sprake komt en geeft aan, dat de door het Departement van Financiën gevolgde richtlijn „slechts als een voorlopige te beschouwen is en voor herziening vatbaar”. Bovendien zal voor particulieren geval voor geval door rechter en commissie voor arbeidsaangelegenheden worden uitgemaakt of er al dan niet van een redelijke voorziening in levensonderhoud kan worden gesproken.

Voor de ambtenaren is bij gebreke van administratieve rechtspraak „nu eenmaal aan de administratie en in laatste instantie aan de Regering” de beslissing.

krijgsgevangenschap of burgerinterneringskamp doorbrachten en meestal geheel berooid in het vaderland terugkeerde. Of spreek men daar maar liever niet meer over? Terecht! Want het is diep beschamend wat niet gedaan werd... Dat hier er in Azië door Nederlanders voor eenzelfde doel en tegen eenzelfde vijand geleden en gestreden werd in één verband, voor één Koninkrijk, is blijfbaar een opvatting, die alleen bij de Indische Nederlanders bestaat.”

Deze woorden duiden wel op een schrille tegenstelling.

Ingezonden

DE MOGELIJKHEID TOT INVÖER VAN VUURWAPENEN EN OF MUNITIE IN OOST-INDONESIË.

De invoer van vuurwapenen en munitie in Oost-Indonesië is verboden bij de invoerordonnantie 1947 (Staatsblad No. 18).

Nadien is deze ordonnantie gewijzigd en aangevuld, zodat de mogelijkheid open staat dispensatie op dit invoerverbod te verkrijgen.

Hiertoe wende men zich met een verzoekschrift tot de Ltn. C.G. te Batavia.

In de praktijk is gebleken, dat de verleende dispensaties ongeveer 6 weken na dagteekening van het verzoekschrift alhier, te Batavia waren getekend. Wanneer men in het bezit is van beoelde dispensatie, staat niets meer in de weg en kunt U door tussenkomst van uw wapenhandelaar de verdere benodigde papieren bekomen.

Dit wat betreft vuurwapenen. Wat munitie aangaat zijn er nog andere factoren, te weten:

Wanneer U munitie wenst te vervoeren, moet deze in de zogenaamde kruutkamer vervoerd worden, waarvoor de minimum vracht f 75.— bedraagt.

Alleen grotere kwantums zullen dus de kosten lonen, echter kunnen deze niet, in Nederland gekocht, naar Indië uitgevoerd worden; C.D.I.U. zou geen toestemming verlenen.

De enige mogelijkheid, welke ook interessant is, zou zijn een grotere gezamenlijke aanschaf, te leveren vanuit België, waarvoor men dan nodig heeft een deviezenvergunning van de N.I.D.I. te Batavia in Belgische Francs.

Levering België, praktisch uit voorraad; Engeland is zeer onzeker.

GROEP AMSTERDAM

EEN VERGADERING, EEN AFSCHEID EN EEN VLAG.

20 Juli jl. was voor de Afdeling Amsterdam een heel bijzondere dag. Volgens de agenda van de maand zou op die datum een ledenvergadering worden gehouden. Dit op zich zelf was natuurlijk niet zo belangrijk, evenmin het feit, dat de Afdeling toen juist 6 maanden bestond, maar in de eerste plaats zou de nieuwe Voorzitter, Dr. W. van Snee, officieel de leiding van de Afdeling overnemen, en bovendien was daar de aankondiging, dat de heer C. E. Barre, Voorzitter van de Afdeling Nederland, de leden zou inlichten omtrent het standpunt van het H.B. in Indië inzake de (a.s.) verkiezingen. Het laatste vooral was voor velen aanleiding naar het clubhuis op te trekken, waar hen al dadelijk een verrassing wachtte: behalve de heer Barre waren ook twee Hoofdbestuurleden aanwezig, de heren C. A. R. D. Snel en Ir. J. R. de Vries. Amsterdam „voelde” zich met zoveel hoge functionarissen in zijn midden!

Het ligt niet in de bedoeling hier een relaas te geven van het verloop van de buitengewoon geanimeerde vergadering, waarvan de lezing van de heer Barre het hoogtepunt vormde, doch één agendapunt verdient toch zeker speciale vermelding, n.l. het afscheid van het bestuurslid de heer H. J. Hoeksma.

Nu is helaas ook een afscheid in Amsterdam geest „bijzonderheid”. De Afdeling bestaat toch voor 99 % uit evacués. Maar juist daarom treft een afscheid des te meer, wordt gevoeld als een groot verlies, omdat vervanging zo moeilijk is.

De heer Hoeksma was een van de medeoprichters van „Amsterdam”, heeft veel en goed werk verricht en de afdeling zal hem missen. Vergeten zal ze hem nooit, niet alleen om persoonlijke redenen, maar hij liet een geschenk achter, het mooiste, dat hij geven kon: een vlag, gemaakt door bescheiden maar vaardige I.E.V.-vrouwenhanden, een I.E.V.-vlag, symbool van het streven en leven van ons Verbond: de Nederlandse driekleur van rood, wit en blauw, met in de linkerbovenhoek het wapen van de hoofdstad en in het midden ons embleem, in zwart uitgevoerd, gevat in een oranje cirkel met stralen, het zonnebeeld.

Uit de gevoelvolle aanbiedingsrede van de heer Hoeksma nemen wij, verkort, het volgende over: „De Indo's hebben euwenlang geleefd en gewerkt onder het „rood, wit en blauw”, dat ze liefhadden en nog liefhebben, voor wie geen offer hen ooit te zwag viel. Voor de plaats van ons embleem werd daarom gekozen het hart van de driekleur. Het I.E.V. beleeft thans echter heel donkere dagen. Zal het stamland Nederland ons lossen? Onze toekomst is onzeker, zwart is daarom de kleur die ons nu past. Maar we zijn niet zonder hoop: Ons Verbond sta in het brandpunt van de besprekingen Nederland-Indonesië. Moge straks ook voor ons het zonnetje weer schijnen, het Oranje-zonnetje! Deze hoop wordt uitgedrukt in de cirkel met stralen.

Het is mogelijk, dat onze hoop niet wordt verwezenlijkt. Dan zullen de meeste Indo's, de kleine Boengs, onder een andere vlag moeten leven. Dat alsdan de „grote” Boengs, die hier in Holland zullen blijven en het voortrecht zullen hebben Nederlander te zijn, hun broeders aan de „overkant” niet zullen verloochenen, hen zullen blijven gedenken. Dat deze vlag hen moge herinneren aan hun bestaan!”

Dringend verzoek

De leden worden vriendelijk doch dringend verzocht hun contributie te willen gisteren, liefst kwartaalsgewijze. Zij besparen daardoor de Penningmeester niet alleen onnodig werk, maar veel moeite en tijd. Het gironummer van de Penningmeester is: 319381.

Oorlogsschade in Indië

Het Bureau voor Oorlogsschade te Batavia maakt bekend:

Zij, die tijdens de bezetting goederen als hieronder sub I tot en met V vermeld, waarvan hun de individuele kenmerken bekend zijn, zijn kwijt geraakt en voornemens zijn t.z.t. een verzoek tot schadeloosstelling bij het Bureau voor Oorlogsschade in te dienen, worden er reeds nu op gewezen, dat de mogelijkheid bestaat dat die goederen zich bevinden bij een der hieronder vermelde instanties.

Hun wordt derhalve aangeraden om, alvorens tot indiening van een verzoek tot schadeloosstelling over te gaan, eerst schriftelijk bij de in aanmerking komende hieronder vermelde instanties te informeren of de goederen zich daar wellicht bevinden. Een zo nauwkeurig en gedetailleerd mogelijke beschrijving der goederen moet worden gegeven. Informaties waarbij geen individuele kenmerken, zoals nummers enz. wordt opgegeven, worden terzijde gelegd.

I. Auto's.
Te informeren bij het Hoofdkantoor der M.T.D., Tanah Abang West No. 16, Batavia; volledig op te geven motor- en chassisnummer, merk, jaar, klasse enz.

II. Radio's, frigidaires, koelinstallaties, vleugels resp. piano's, filmapparaten, schilderslijst van bekende meesters, schrijfmachines, gasfornuizen en brandkasten.

Te informeren, wanneer het in Batavia kwijtgeraakte goederen betreft, bij de H.O.B., Van Heutzplein 12, Batavia, en voor de overige plaatsen bij de Plaatselijke Vertegenwoordigers van het Nederlands-Indisch Beheersinstituut van de plaats waar de goederen het laatst zijn aangekomen. Op enveloppe duidelijk vermelden: „informatie goederen”.

Plaatselijke Vertegenwoordigers van het Nederlands-Indisch Beheersinstituut zijn gevestigd te: Bandoeng, Buitenzorg, Semarang, Soerabaja, Cheribon, Malang, Djember, Medan, Padang, Palembang, Pangkal Pinang, Tandjong Pinang, Sabang, Balikpapan, Bandjermasin, Pontianak, Samarinda, Koepang, Amboina, Morotai, Den Pasar, Singaradja, Mataram, Hollandia, Makassar en Menado.

III. Naaimachines.
Te informeren bij de Singer Sewing Machine Co., Secretariëweg No. 2, Batavia-C.

IV. Jachtgeweren en andere vuurwapenen.
Te informeren bij de Centrale Vuurwapen Commissie, Soehangweg No. 7, Batavia.

V. Boekerijen.
Te informeren bij de Centrale Bibliotheek Indië, Kebon Sirih 88, Batavia.

Verplichtingen van een goed lid

1. Tijdig en liefst kwartaalsgewijze zijn contributie per giro betalen aan de Penningmeester de heer J. A. P. E. Johannes, Riouwstraat 129, Den Haag. Gironummer 319381.
2. Zich beschikbaar stellen voor werkzaamheden in commissies, enz.
3. Veelvuldig bezoek aan de Algemene Vergaderingen.
4. Geregeld bijwonen van de openbare bestuursvergaderingen, des Vrijdags om 8 uur namiddags in het Clubhuis, Thomsonplein 16.
5. Op deze vergaderingen, dan wel schriftelijk suggesties in het belang van de Afdeling aan de hand te doen.
6. Bij verhuizing een verhuiskaart zenden aan de Secretaris, Dr. Lawick van Pabst, Van Boetzelaerlaan 135, Den Haag.
7. Het streven van het Clubhuisbestuur om het Clubhuis aan zijn doel te doen beantwoorden, steunen, door druk en regelmatig bezoek.
8. Kennissen, leden der Afdeling, opwekken zulks te doen.
9. Kennissen, niet-leden, introduceren.
10. Zooveel mogelijk bekendheid geven van het bestaan der Afdeling en leden te werven.
11. De namen der gewonnen leden, aan de secretaris (zie 6) schriftelijk mededelen.
12. De Redactie-Commissie steunen door stukken in te zenden ter opname in „De Voorpost” (liefst getypt op één pagina).

Schrille tegenstelling

Toestand in Nederland en Indië.

In het Fin. Dagblad van 20 April is een artikel opgenomen onder bovenstaande titel, waarin deze tegenstelling tussen oorlogsschadevergoeding in Nederland en in Indië wordt belicht. De correspondent van het blad in Batavia.

Verschillende stichtingen tot behartiging van de belangen van oorlogsslachtoffers in Nederland hebben naar aanleiding van de handelingen in de Tweede Kamer over het Nederlandse wetsontwerp op de oorlogsschadevergoeding gewezen op de vele miljoenen, die voor herstel van orde en welvaart in de Overzeese gebieden gebedigd worden en tevens er op gewezen, dat ook in Nederland iets groots moet worden verricht aan hen, die alles verloren hebben.

Terecht wordt deze controverse betreurd, aangezien beide delen elkaar nodig hebben en zonder elkaar niet kunnen bestaan. In Nederland heeft men niet alleen recht op schadevergoeding, maar hebben de betrokkenen reeds lang een niet onbelangrijk deel der schadeloosstelling ontvangen. In Indië echter bestaat dit recht niet, wordt het zelfs betwist, terwijl van een vergoeding nog geen sprake is.

In Indonesië wordt wel eens beweerd, dat Nederland bij de schadeloosstelling tussen dit gebied en Japan zich zelf in de eerste plaats zou trachten te rehabiliteren en pas daarna aan de belangen van Indonesië denkt.

De Indische regeringsopvatting heeft er toe geleid, dat alle werkers en gepensioneerden in Indië f 500. aan contanten hebben ontvangen en zijn rehabilitatie daarmee zal moeten bewerkstelligen en dat, niettegenstaande zij alles hebben verloren en alles peperduur is.

Een schrille tegenstelling, waar zelfs niet-zittende Kamerleden het zittingsgeld gedurende de oorlog achteraf uitgekeerd kregen. Twee en een half jaar na de oorlog wordt de schadeloosstelling nog bestudeerd en wekken de uitlatingen van regeringsinstanties slechts geringe hoop op een bevredigende regeling.

Verbittering.

Begrijpelijk is het, dat een boven geschetste schrille tegenstelling de werkers in Indonesië verbittert en de vraag wordt geopperd, hoeveel miljoenen nu inderdaad als nieuwe kapitalen in Indonesië worden geïnvesteerd.

Verbittering in de medische kringen.

Een gelijksoortig geluid beluisteren we in „Medisch Contact” van 14 April. De secretaris geeft commentaar op het artikel „Rehabilitatie”, voorkomende in de Februari-aflevering van dit tijdschrift, waarin een gemiddelde arts van het K.L. de verschillende maatregelen bespreekt in verband met de rehabilitatie van betrokkenen. Uit het laatste artikel blijkt, dat er veel voor hen gedaan wordt door verschillende medische instanties. „Tevergeefs zocht ik in dit artikel naar een woord van rehabilitatie en revalidatie (her-scholing) van de collega's, die in Indië jaren in

B.V.I.I.I

6-4-46

081251

DOSS. No.:	02-1000
ORT.:	JE MAINT. D.P.
DATE:	6-46
PAG.:	13

SYMPATHIE betuiging uit PARIJS

voor het Indo-comité „VRIJ INDONESIË”

Het Indo-Comité „Vrij Indonesië” ontving van den heer Dr. W. Ch. A. Doeve, bekend I.E.V. voorman vóór de oorlog, oud-Hoofd-bestuurslid van het I.E.V., oud-Volksraads-lid, de volgende adhaesiebetuiging:

Parijs, 9 Maart 1946

Aan het Indo-Comité „Vrij Indonesië”.

Naar aanleiding van de oprichting van Uw Comité haast ik mij u mede te delen, dat ik tenvolle kan instemmen met het door u gestelde doel en dat ik u graag, voor zover in mijn vermogen ligt, zal steunen.

Het is inderdaad dringend nodig, dat wel-denkende Indo-Europeanen hun stem verheffen tegen het geluid, dat sommige Indo's onder de vlag van het I.E.V. doen horen. Zij dreigen de gehele Indo-Europese bevolkingsgroep te compromitteren in de ogen van mensen, die hun geluid niet op de juiste waarde weten te schatten. Wanneer men eens onderzoekt hoeveel Indo-Europeanen deze z.g. I.E.V.-ers vertegenwoordigen, zal er denkkelijk van hun representatieve rol niet veel overblijven. Ik kan het mij n.l. niet voorstellen, dat een Indo, die genoeg verstand heeft om artikeltjes in een tijdschrift te schrijven, niet reeds lang heeft ingezien, dat de Indo-Europese bevolkingsgroep, voor wie Indonesië het vaderland is, tot haar landgenoten, de Indonesiërs, in een loyale verhouding moet komen te verkeren. Indo's, die het ontstaan van deze loyale verhouding tussen Indo-Europeanen en Indonesiërs bemoeilijken of tegenwerken, handelen in strijd met de belangen van hun bevolkingsgroep en worden, wanneer zij niet bepaald dom zijn, door onzuivere motieven gedreven evenals dat in de bezettingstijd met een intelligente N.S.B.-er het geval was.

Het is te begrijpen, dat tot het jaar 1930, het jaar waarin de economische crisis begon, veel Indo's conservatief waren en van een revolutionair Indonesisch nationalisme niets wilden weten. De Indo werd in sommige opzichten wel achtergesteld bij den Totok, maar behoorde toch tot de overheersers en verkeerde, in vergelijking met de Indonesiërs, in een bevoorrechte positie. Gedurende de economische crisis verloor de Indo hoe langer hoe meer zijn voorrechten en het aantal Indo's, dat samenwerking wenste met de Indonesiërs, zij het voorlopig alleen op economisch gebied, werd hoe langer hoe groter. Het sprak echter wel vanzelf, dat ook toen de meeste Indo's

voor een politiek onafhankelijk Indonesië niet hetzelfde konden voelen als de Indonesiërs, zij het dan ook dat de baatzuchtige Nederlandse koloniale politiek in die dagen ook bij Indo-Europeanen veel verbittering heeft gewekt. Het idealisme, dat den Indonesiër bezielde, kon den Indo niet anders dan vreemd zijn. Ook wanneer nu in dit tijdsgewricht Indo-Europeanen met de Indonesiërs mee willen streven naar een politiek onafhankelijk Indonesië, zal de Indo slechts geleid worden door zijn rechtvaardigheidsgevoel en zijn gezond verstand. Ook nu zal de Indo, die deelneemt aan het streven naar een politiek onafhankelijk Indonesië, niet het heilige vuur voelen branden, dat het Indonesisch nationalisme kenmerkt. Dat alles ligt in de aard der zaak en dat kan den Indo niet kwalijk worden genomen. Zelfs is het nog aannemelijk, dat Indo's nu liever geen partij willen kiezen en zich buiten de Indonesische politiek willen houden. Zij voelen zich immers zowel aan de Nederlanders als aan de Indonesiërs verwant en een breuk tussen Nederland en Indonesië kan voor hen slechts pijnlijk zijn.

Met kracht moeten weldenkende Indo-Europeanen echter opkomen tegen Indo's, die zich door de koloniale Nederlandse reactie laten gebruiken. Zulke typen verknoeien de verhouding tussen Indo's en Indonesiërs en brengen de Indo-Europese bevolkingsgroep ook bij weldenkende Nederlanders en andere Europeanen in discredit. Wat denken deze verzakers van de belangen van hun bevolkingsgroep eigenlijk te bereiken? Voor zich persoonlijk zullen zij met hun actie misschien wel enig voordeel weten te behalen. De belangen van de Indo-Europese bevolkingsgroep kunnen er echter ten eerste door worden geschaad.

Nederland kan nu al heel weinig doen voor de Indo-Europeanen, die in Indonesië zijn. Zij worden niet gerepatriëerd, want Nederland is niet hun vaderland. Zij bevinden zich grotendeels in streken, waar de Nederlanders en de Britten niets te zeggen hebben, zodat zij van de welwillendheid der Indonesiërs afhankelijk zijn. De slachtoffers, die onder hen gevallen zijn, hebben hun treurig lot hoofdzakelijk te danken aan het feit, dat zij na de capitulatie der Japanners de realiteit niet dadelijk hebben begrepen en meenden tegenover de Indonesiërs weer als meerderen te kunnen optreden. Het lot van vele Indo-Europeanen

in Indonesië zou in deze woelige dagen veel gunstiger zijn geweest, indien zij vóór de oorlog in een betere verhouding tot de Indonesiërs hadden gestaan. Is het niet misdadig, dat men zelfs nu nog probeert Indo's en Indonesiërs tegen elkaar op te hitsen? Wat wil de koloniale reactie in Nederland eigenlijk en wat denkt zij te kunnen bereiken. Menen zij de wijzers van de klok terug te kunnen zetten? Willen zij als Don Quichotte alsmar tegen windmolens blijven vechten? Ondanks al het zielig gedoe van de koloniale reactie in Nederland zullen de Indonesiërs tenslotte toch wel baas in eigen huis worden. Dat ligt nu eenmaal in de lijn der evolutie. De Indo-Europeanen, die in Indonesië (omdat daar zijn vaderland is) wil leven en sterven, zal de nieuwe situatie moeten aanvaarden en zich moeten aanpassen. Dit dienen de Indo's, ook al vinden zij het niet prettig, zo spoedig mogelijk in te zien. Zij moeten loyale onderdanen worden van de Repoebliek Indonesia, wanneer zij niet als een ongewenste minderheid beschouwd willen worden. Op de hulp van de koloniale Nederlandse reactie behoeven zij niet te rekenen, wanneer de Indonesiërs niets meer van hen willen weten, omdat zij zich door het ondernemerskapitaal tegen hun landgenoten hebben laten uitspelen. In de hoop, dat u mijn medewerking wilt aanvaarden, teken ik,

Hoogachtend,
Dr. W. CH. A. DOEVE

De heer Doeve behoort tot de prominente figuren van de Indo-groep. Hij is geweest: fractieleider van het I.E.V. in de Gemeenteraad van Makassar en loco-burgemeester, voorzitter en erelid van de afd. Semarang van het I.E.V., gemeenteraadslid in Semarang, leider van de Kring Midden-Java en lid van het hoofdbestuur van het I.E.V., lid van de Volksraad en voorzitter van de Kolonisatiecommissie. In tegenstelling tot enkele Indo's, die hier in Nederland zich als I.E.V.-ers voor het karretje van de koloniale reactie laten spannen, laat de heer Doeve dit geluid horen. We hebben hieraan niets toe te voegen en hopen, dat de Indo-Europeanen in Nederland dit zullen verstaan en zullen begrijpen waar de belangen van de Indo-groep liggen.

Het secretariaat:
Nieuwe Schoolstraat 115, Den Haag.